

D 001513

**Fapte
care nu
se uită**

Pentru uz intern

FAPTE CARE
..... NU SE UITĂ

Seria **1016**

DIN PARTEA REDACȚIEI

Nimic nu se uită. Nici consecințele dezastuoase ale ultimului război mondial, nici actele pline de eroism ale celor ce au luptat pentru lichidarea cu un ceas mai devreme a flagelului, pentru înfrângerea monstrului care amenința popoarele lumii cu opacitatea sa — fascismul.

Mai mult chiar, trecerea timpului stimulează parcă fluxul memoriei. De la o zi la alta ies la iveală noi fapte senzaționale și autorii lor, mari izbinzi, dar și înfringeri, care au însemnat pentru cei de atunci și pentru noi, pentru istoria „războiului secret” tot atâtea momente de reală importanță în evoluția evenimentelor.

Nu este o noutate pentru nimeni când afirmăm că spionajul este la fel de vechi ca și războiul, ca și societatea însăși.

Există dovezi care atestă că în vremuri îndepărtate, egiptenii dispuneau de un sistem organizat de obținere a informațiilor despre dușmanii lor. La rândul său, calul troian a fost una dintre primele operațiuni de comandă cunoscute de istorie.

Mai încoace, în secolul al XVI-lea, regina Elisabeta a Angliei întrefinea agenți plătiți la Curtea Spaniei, în timp ce Filip al II-lea îl avea ca informator chiar pe primul ministru al Regatului Unit.

Asupra importanței acțiunilor de spionaj pentru cei ce le realizau cu succes este inutil să insistăm. Însuși Napoleon spunea la vremea sa că un bun spion valorează cit 20.000 de soldați pe cimpul de luptă.

Cel de-al doilea război mondial avea să constituie un teren extrem de propice pentru numeroase acțiuni întreprinse de

diverse servicii de spionaj și de organizarea clandestină nascute din uraoarea civilizației față de fascism.

Prin amplexarea pe care a căpătat-o și prin duratăa lui, acest război a facilitat „eroilor din umbră” să forțeze la maximum granițele imposibilului, atât pe planul mijloacelor și metodelor folosite, cât și pe cel al rezultatelor obținute.

Poveștile selecționate în volumul de față permit cititorului să evolueze în mod just rolul jucat de agenții secreți, de acțiunile întreprinse de ei, în mersul confruntărilor dintre beligeranți și evidențiază pregnant importanța capitală a misiunilor de spionaj îndeplinite.

Indiferent că este vorba de dezinformarea inamicului (Spionul preferat al englezilor, Noi vă așteptam la Dakar, Am fost dublura lui Montgomery etc.), de infiltrarea sau de crearea de agenți dubli (Micropunctul, Agentul dublu etc.), de nimerirea unor obiective dușmane importante (Unsprezece oameni împotriva bombei naziste, Acest om a salvat Londra), de modul cum au fost organizate Rezistența franceză și apărarea anumitor secrete de importanță deosebită, toate aceste povești se referă la întâmplări petrecute adevărat în culisele războiului secret și ne dau o imagine, nu de puține ori fascinantă, a actelor de bravură îndeplinite de combatanții frontului invizibil. În același timp, faptele relatate într-un limbaj pe cii de comunicativ pe atât de atractiv sînt, prin conținutul lor, deseori de instructive, de pline de învățăminte pentru ofițerii de securitate.

Dezvăluirea mijloacelor și a metodelor folosite în diverse împrejurări și sublinierea imediată a eficienței acestora, evidențierea spiritului de combativitate și a eroismului, mergînd uneori pînă în pragul sacrificiului, al celor însărcinați cu misiuni clandestine, reliefaarea unor condiții esențiale ce trebuie respectate în activitatea de spionaj sau de contraspijonaj constituie argumente care pledează pentru citirea cu interes a acestor povești, al căror caracter principal rămîne totuși cel documentar.

ACEST OM A SALVAT LONDRA

de GEORGE KENT

Era în toamna anului 1943, în cel de-al cincilea an de război. Michel Hollard se pregătea să treacă în Elveția, forțînd clandestin frontiera. Cu un sac de cartofi pe umeri și cu un topor în mînă, avea aerul unui tăietor de lemne oarecare.

Se furișa cu cea mai mare grijă. Orice zgomot, cît de mic, l-ar fi putut costa viața. Feste tot, în pădure și pe coline, nemții erau cu urechea la pîndă.

Hollard avea patruzeci și cinci de ani. De profesie desenator industrial, el devenise spion pentru a servi Franța. Traversase deja frontiera elvețiană de 49 de ori. Aducea cu el de fiecare dată informații militare care urmau să fie transmise în Anglia. El și colaboratorii săi aflaseră cu precizie amplasarea secretă a terenurilor de aviație germană din Franța, reperaseră bateriile de coastă, descoperiseră planul unei baze de submarine de la Boulogne, semnalaseră itinerarul străbătut de divizii întregi, într-un cuvînt făcuseră rost de informații de foarte mare valoare. Totuși, nici unul dintre aceste secrete nu putea fi comparat cu cel pe care îl ducea în acea zi cu sine.

Într-adevăr, ascuns printre cartofi se afla un document care nu numai că a salvat Londra de la o totală distrugere, dar a și scurtat duratăa războiului cu multe luni de zile. Hollard avea o copie a pozițiilor de lansare a noii arme zburătoare germane, formidabila V 1.

Hitler intenționa să trimită asupra Londrei o ploaie de 50 000 de V 1, cu o cadență de 5 000 de lovituri pe lună. Pre-

gătrile de lansare a acestor arme erau înconjurate de cel mai mare secret. La construirea rampelor de lansare erau folosiți muncitori care nu cunoșteau limba franceză, în special olandezi și polonezi. Acestea erau aproape gata instalate și terminate în mai mult de o sută de puncte.

Pentru moment, Michel Hollar, singurul om dintre Aliați care cunoștea detaliile acestui plan, se apropia de frontieră. Începu să alerge. Căruind atinsese linia de demarcație. Își aruncase deja sacul și toporul de cealaltă parte, când, deodată, își simți genunchiul prins într-o menghină de fier — botul unui enorm bulldog polișt german.

Cinele se mulțumea să stea și să-l strângă. Hollar nici nu se putea mișca. Totuși, știa că trebuie să se elibereze, fiindcă foarte aproape se aflau în mod sigur oamenii care veniseră cu cinele.

Nu avea nici o armă la el, pentru a nu trezi bănuiele în cazul că ar fi fost percheziționat. Trebuia să arate ca un simplu țaran, cum pretindea că este. Cuprins de panică, căută în jur ceva cu care ar fi putut descelea cu forța botul cinei. Ca prin minune, găsi exact ceea ce căuta: un ciomag lung și gros. Îl introduse încetul cu încetul între maxilarele animalului, apoi îl împinse cu toată forța în gâtul acestuia. Timp de câteva clipe nu se întâmplă nimic. În sfârșit, cinele lăsă prada și alungă mort la pământ.

Hollar se călără cu greu peste gardul de sîrmă ghimpată și își apucă sacul; văzu atunci că un soldat de pe frontiera elvețiană își dusese arma la ochi. Totuși, nu el era cel vizat, ci doi soldați germani care se pregăteau să tragă asupra lui. Nemții își lăsară armele în jos și se îndepărtară bombănind.

La puțin timp după trecerea lui Hollar, bombardierele Aliaților au început să atace pozițiile de tir ale rachetelor V 1. În cinci săptămîni, 73 dintre ele au fost în întregime distruse sau deteriorate în așa măsură că nu mai puteau fi utilizate. Nemții au construit altele, mai mici, însă marele plan nazist de distrugere a Londrei se năruise complet. Din cele 50 000 de bombe prevăzute, 2 500 abia dacă-și atinseseră scopul. Iar acestea au fost lansate nu la sfîrșitul anului 1943, ci la mijlocul anului 1944, adică prea tîrziu și în număr mult prea mic.

„Este adevărat, a remarcat Eisenhower în „Cruciadă în Europa”, că, dacă nemții ar fi reușit să perfecționeze și să utilizeze aceste noi arme cu șase luni mai devreme, debarcarea noastră în Europa ar fi devenit extraordinar de dificilă, dacă nu aproape imposibilă”.

Emoționant în această istorie este faptul că Michel Hollar — care a fost unul dintre spioniștii cei mai remarcabili al celui de-al doilea război mondial — acționa pur și simplu din proprie inițiativă. Nimeni nu-i ceruse nimic. Nimeni nu l-a ajutat. De cîte ori reușea să obțină informații, se mulțumea să pătrundă în Elveția, trecînd pe furiș frontiera.

Acest mic funcționar era cel mai simplu om. După intrarea nemților în Paris, pe cînd colegii săi începuseră să lucreze pentru inamic, el a simțit că a sosit un moment decisiv. A început prin a-și părăsi locul de muncă în semn de protest. A devenit astfel agentul unui fabricant de gazogene¹ pe bază de cărbuni de lemn pentru automobile. Noua profesiune l-a fost de mare folos atunci cînd s-a hotărît să-și îndeplinească sarcina propusă: frecvențele sale plimbări prin regiunile împădurite din vecinătatea frontierei elvețiene au fost motivate de căutarea lemnului necesar pentru gazogene.

Într-o zi a încercat să treacă frontiera, care era foarte bine păzită, pentru a-și oferi englezilor serviciile de informator. A fost prins de nemți, dar a scos-o la capăt făcînd o reclamă răsunătoare îndeplinirii sale de căutător de lemn pentru gazogene. La cea de-a doua tentativă, a reușit să treacă. Englezii l-au cerut să identifice unitățile militare și să semnaleze direcțiile de deplasare a acestora.

În cei trei ani care au urmat, Hollar n-a știut ce e odihnă. Avea o soție și trei copii pe care îi adora, dar pe care îi vedea rar, pentru a nu le crea neplăceri. Cu timpul, el a recrutat mai mulți francezi (muncitori feroviari, șoferi de camioane, cheelni, hotelieri), pentru a-l ajuta.

Plecînd de la un nucleu de 5 persoane, organizația sa, numită rețeaua Agir, număra către sfîrșitul războiului 120 de agenți. Dintre aceștia, 20 au fost prinși și executați de nemți. Alții au fost răniți sau au scăpat ca prin urechile acului din situații extrem de dificile. Hollar însuși, întorcîndu-se într-o noapte din Elveția, a comis imprudența de a-și păstra în gură țigara aprinsă. Auzind o voce de neamț că strigă „Halt!”, s-a aruncat la pămînt și a ridicat mina pentru a stinge țigara în scoarța unui copac. În timp ce el se îndepărta tirîndu-se fără zgomet, două gloanțe se și împlîntaseră în scoarța copacului.

Cea mai senzatională ispravă a sa (depistarea amplasamentelor bomberelor V 1) a avut ca punct de plecare o cafea din Rouen. În luna august 1943, unul dintre agenții săi auzise

¹ Gazogen — aparat sau instalație folosită pentru transformarea unui combustibil solid într-unul gazos.

doi antreprenori vorbind despre o lucrare de tip neobișnuit, executată pentru nemți. Ceea ce părea nefiresc era extraordinara cantitate de beton utilizată.

A doua zi de la primirea acestei informații, Hollard se și afla la Rouen. Îmbrăcat cu sobrietate în negru, intră în biroul oficial de angajări și se declară drept reprezentantul unei secte protestante care se interesa de soarta lucrătorilor. Scoase în mod ostentativ niște biblie și întrebă dacă în regiune nu există șantiere de construcții. I se răspunse că era unul la Auffay, la 30 de kilometri de Rouen.

O oră mai târziu era la Auffay, îmbrăcat într-o salopetă de lucru. Se trezi într-o poiană vastă, în care lucrau intens mai multe sute de oameni. Aceștia turnau beton pentru ridicarea unor construcții.

Hollard puse mîna pe o roabă, o încărcă cu cărămidă și se apucă de treabă. Nu-l opri nimeni. Muncitorii, în cea mai mare parte, nu șiau francezește. Cei care șiau cît de cît îi explicară că se lucra la construirea unor garaje. Era evident că în realitate lucrurile nu stăteau deloc așa. Aceste edificii erau prea mici pentru o asemenea utilizare. De altfel, ce rost aveau garajele aici, la kilometri întregi de orașul cel mai apropiat?

Ceea ce îl intrigă și mai mult pe Hollard era o bandă de beton de 45 de metri, balizată cu o coardă lungă albastră care se prelungea dincolo de aceasta. Își scoase busola și constată că banda betonată era orientată exact în direcția Londrei. Cînd își dădu seama că nemții foloseau în permanență aceeași muncitori pe care-i organizaseră în trei schimburi, se duse să raporteze englezilor despre descoperirea sa.

Winston Churchill și generalul Eisenhower erau foarte neliniștiți de pregătirile nemților. De la Peenemünde parveniseră știri vagi referitoare la „un gen de avion fără pilot” aflat în curs de experimentare. Pe plaja de la Bornholm, un danez gălise rămășițele unei arme bizare, după toate probabilitățile căzută din cer. Părea că se pregătește o nouă ofensivă fulger, a cărei natură și importanță rămîneau necunoscute.

În aceste împrejurări, raportul lui Hollard a avut efectul unei bombe. Francezul a primit ordin să lase la o parte orice altă treabă, pentru a-și putea concentra atenția asupra enigmaticelelor construcții germane.

Hollard și alți patru agenți ai săi au început atunci să parcurgă sistematic nordul Franței cu bicicletele. În trei săptămîni ei descoperiseră mai mult de 60 de asemenea miste-

rioase poziții de tir. La jumătatea lunii noiembrie cunoșteau alte 40, toate situate pe un culoar de aproape 300 de kilometri în lungime și 50 în lățime, cu laturile sensibile paralele și orientate spre Londra. Dar despre ce era vorba, la urma urmei?

În materie de spionaj, șansa joacă adesea un mare rol; o serie de coincidențe l-au ghidat pe Hollard pînă la secretul păstrat cel mai bine de Hitler. Într-o zi, unul din agenții săi îi recomandă cu căldură un prieten, un tânăr numit Robert, care căuta o ocazie de a face rău nemților. Hollard îi găsi de lucru pe un aeroport. Robert, la rîndul lui, se introduse în Bois-Carré, unul dintre ciudatele șantiere de construcții, printre-unul dintre prietenii săi, André, pe care îl convinsese să se prezinte voluntar pentru ocuparea unui post. La opt zile după ce și-a luat în primire noul post, André veni să-i dea raportul lui Hollard și-i aduse copile planurilor care îl trecuseră prin mîna Hollard. Hollard îi dădu ordin să-și procure cu orice preț copia unui plan de ansamblu.

La Bois-Carré, un neamț ținea acest plan în buzunarul din interior al mantalei pe care o purta chiar și în birou. Nu o scootea decît pentru puțin, la ora 9, cînd mergea la toaletă.

Timp de mai multe zile, André cronometra absențele matinale ale neamțului. Ele variau între trei și cinci minute. Într-o dimineață, atunci cînd acesta dispăru, André se furișă în biroul lui și făcu o copie a planului; își reluasă deja locul atunci cînd proprietarul mantalei reveni de la toaletă.

Către sfîrșitul săptămîinii, urmînd sfaturile lui Hollard și utilizînd un medicament pe care i-l dăduse acesta, André se plînsese de dureri groaznice de stomac. Medicul neamț făcu o figură sceptică, dar cînd bolnavul începu să vomite, îi semnă o autorizație pentru a se putea întoarce la Paris ca să „consulte doctorul care îl trata de obicei”.

La Paris, André și Hollard au început să compare planul de ansamblu cu planurile de detaliu pe care rețeaua Agr reușise să le procure. Apoi au verificat schițele de plan prin observații la fața locului. Au sfîrșit prin a pune fiecare element la locul lui și atunci a apărut, magnific detaliat, planul unei baze pentru rachete V 1.

Acesta era documentul care trecea frontiera ascuns într-un sac de cartofi, atunci cînd dînele poliști îl prinseseră pîciorul lui Hollard.

După ce francezul și-a trimis informațiile acolo unde era nevoie de ele, de la Londra a sosit o telegramă cu cuvintele: „Captura dv. a fost primită. Felicitări”.

Atunci s-a produs criza. Hollard era obosit de a fi din prea mult timp o activitate sustinută, obosit de a fi trăit fiecărui clipă numai în neliniște și grijă. Englezii au insistat foarte mult ca acesta să-și prelungească șederea în Elveția și a fost chiar tentat să o facă. Dar s-a gândit la șefii de gară care, cu riscul vieții lor, recepiau orarele trenurilor militare, la oamenii care se strecurau pe furiș în hangarele avioanelor și pe gantierile navale, la cei care se cățarau în clopotnițele bisericilor pentru a supraveghea mișcările trupelor germane. Și astfel a hotărât să se întoarcă în Franța. Citeva luni mai târziu, în urma unei imprudențe comise de una dintre colaboratoarele sale, a fost arestat într-o cafenea. Din cei trei oameni care au fost prinși o dată cu el, unul a murit într-un lagăr de concentrare, iar ceilalți au fost eliberați după trei luni de închisoare. Hollard a fost torturat îngrizilor, dar nu a vorbit. Nu exista nici o dovadă împotriva lui, așa că n-a fost împușcat, ci trimis în lagărul de concentrare de la Neuengamme.

Războiul apropiindu-se de sfârșit, nemții au golit lagărul și au îngrămădit deportații în calele unor nave pe care le-au abandonat în derivă în plină Mare a Nordului, sperând că acestea vor fi scufundate de Aliați. Ca prin miracol, Hollard, care era închis cu sute de tovariși de suferință și mizerie, a fost transbordat în ultimul moment de pe una din navele condamnate pe un vas al Crucii Roșii suedeze.

Au fost necesare șase săptămâni de îngrijiri de spital pentru a-l repune pe picioare. Cu avionul care-l ducea în Franța, el a trecut la mică înălțime pe deasupra obiectivului Auffay și a putut vedea un morman de grinzi răscuite și de moloz — tot ceea ce mai rămăsese din prima poziție de tir pentru racheta V.1.

Aviația britanică trimisese un avion să-l aducă la Londra, unde trebuia să primească cea mai înaltă decorație militară care putea fi decernată unui străin, D.S.O. (Distinguished Service Order). Dar Hollard era deja în drum spre țara sa. El a fost decorat mai târziu, la Paris.

Generalul sir Brian Horrocks, care comanda cel de-al 30-lea corp al Armatei britanice de eliberare, a spus, referitor la el, următoarele:

— Hollard merita incontestabil să primească cea mai înaltă distincție pentru bravura sa. El este, literalmente, „omul care a salvat Londra”.

ERAM SPIOANĂ

Povestire redată de CLAIRE PHILLIPS

În luna februarie a anului 1942, eu și fiica mea, Diana, mergeam în urma trupelor americane care se repliau în ordine în Filipine. Nu doream să mă îndepărtez de John, soțul meu, care lucra în statul-major al regimentului 31 de infanterie. Urmărite de japonezi, a trebuit să ne ascundem în munți, unde trăiam ca niște animale hăituite. Deoarece Diana făcuse câteva crize grave de malarie și avea neapărată nevoie de îngrijirile unui medic, am făcut tot posibilul ca să ajung la Manila, unde am fost găzduite de judecătorul Mamerto Roxas, o rudă a primului meu soț, tatăl Dianei.

În tot timpul acestor teribile luni petrecute în munți, averea mea față de japonezi se transformase în ură. Așa se face că l-am anunțat pe judecătorul Roxas că doresc să devin spioană. Intenția mea era de a deschide un local de noapte în apropierea coastelor, de unde aș fi putut observa toate mișcările navelor și ale trupelor japoneze și aș fi putut obține și informații de la clienții mei japonezi. Judecătorul Roxas se strădui să mă facă să renunț la această idee, atrăgându-mi atenția că puteam fi imediat prinsă și executată.

Dar eu îi cunoșteam destul de bine pe japonezi, pentru a nu încerca față de poliția și organizarea lor un profund dispreț. Timp de două luni, am lucrat în localul de noapte al Annei Fey, sub numele de doamna Dot, fără a trezi nici cea mai mică bănuială, deși eram chiar sub nasul lor. Având tenul închis la culoare și părul foarte brun, puteam trece foarte bine drept o italiancă măritată cu un filipinez. Fiindcă după termi-

narea colegiului am jucat într-o trupă ambulantă, cunoșteam foarte bine Tâmbul "spectacolului. Noaptea mea răgăsită, ușor voalată, îmi permitea să interpretez, fără prea mare greutate, cîntece melancolice. În timpul șederii mele la Anna Fey, am studiat pe îndelete localurile de noapte din Manila și caracterele japonezilor. Am ajuns la concluzia că-mi va fi cu puțință să reușesc ce mi-am propus, cu condiția de a cere prețuri exorbitante, pentru a-mi asigura o clientelă alcătuită din înalți funcționari japonezi și ofițeri superiori din marină și armată.

Pentru a stringe fondurile necesare localului meu de noapte, am amănetaț un diamant și un oas cu brățară. Am căutat în cartierul Ermita o casă de unde puteam supraveghea cu ușurință portul. Am dat localului meu numele de Tsubaki Club. În spiritul japonez, "clubul" evoca un cerc foarte restrîns, iar "tsubaki" înseamna în limba lor "camelie", floare al cărei simbol reprezintă bunurile și plăcerile greu de obținut. Ca vedetă am angajat-o pe Fely Cucuara, o tinăra filipineză care știa ce scop urmăream și care, ulterior, avea să-mi salveze de mai multe ori viața.

La 15 octombrie 1942, în seara deschiderii, mă afluam la intrarea localului meu. De cite ori seosea cite un ofițer japonez, înclinam capul foarte lent, zicîndu-i: „kombara", cel mai curtenitor fel de a spune bună seara unui japonez. Îi conduceam îndată la o masă; el își alegea o animatoare, care îl umplea paharul, îl aprindea țigara și îi suridea amabil. Cea mai mare parte a localurilor din Manila dădeau un spectacol pe săptămîină. La mine se dădea cite un spectacol pe fiecare seară. Fely interpreta cîntece japoneze, eu cântam foxtrobutri lente, iar tinerete și tinereț filipineze pe care-i angajasem executau dansuri indigene foarte apreciate de japonezi.

La început însă am avut unele greutăți. Japonezii își permitau să facă tot felul de gesturi, care nu lăsuau nici o îndoială asupra intențiilor lor. Cînd le spuneam că „aici nu e o casă din noapte", de multe ori ne palmuiau. Puțin cite puțin, clientela s-a îmbunătățit și n-am mai avut astfel de incidente.

În primele seri, clienții se plîngeau de tariful mare al consumațiilor. A trebuit să le explic că la fixarea acestui tarif ținusem seama de prețul spectacolului și apoi, oricum, nu era prea scump „privilegiul de a intra într-un local atât de select ca al meu".

Într-una din zile, considerînd că a sosit vremea să mă apuc de lucru, am luat legătura cu căpitanul John Boone care co-

manda detașamentele de partizani din sectorul Bataan. În transmiterea informațiilor trebuia să utilizez scriul convențional, cu expresii împrumutate din vocabularul alimentar. Cînd era vorba de o afacere importantă, scriam astfel: „Fasolea e delicioasă". Cînd o informație nu era prea recentă, raportul meu se termina cu cuvintele: „Varza era stricată încă de la sosire".

Primul nostru mesager a fost prins și împușcat. În sfîrșit, cel de-al doilea a reușit să ajungă unde trebuia. Mesajul era ascuns în încălțămînta cu talpă dublă pe care o purta acesta. Cînd primeam o informație a cărei transmitere mai departe era extrem de urgentă, o încredințam unui servitor filipinez care făcea parte din personalul meu și care lua imediat direcția munților. Aveam ca misiune să notez mișcările navelor de război și destinația trupelor japoneze care treceau prin oraș.

Într-o seară am primit la Tsubaki Club vizita unui comandant al unei nave-spital japoneze. Îmbătîndu-se, acesta îmi destăinuă că seosea de la Bougainville cu un important contingent de trupe. L-am întrebat dacă avea răniți la bord.

El a rîs cu hohote și mi-a răspuns:

— Avem numai efritva, răniții ușor. Toți ceilalți sînt soldați de elită. Noi știm că acești idioți de americani nu vor încerca niciodată să atace un vas al Crucii Roșii.

În aceeași seară am trimis în munți un mesager care-i avertiza pe prietenii mei că japonezii utilizau navele-spital pentru transporturile de trupe.

Din timp în timp, îmi ajungeau la ureche rezultatele muncii mele. Comandantul unui portavion îi plăcea s-o audă pe Fely cîntînd. În timpul unei mici serbări de adio care s-a organizat în localul meu, Fely i-a cerut insistent adresa, ca să-i poată scrie. El i-a răspuns că se întoarce la Singapore și că de acolo va pleca la Rabaul. Fără a pierde nici o clipă, mi s-a transmis informația amicalor noștri. Cîteva luni mai tîrziu, unul dintre ofițerii de pe acest portavion a venit la Tsubaki și i-a spus cu tristețe lui Fely:

— Iubitul dumitale e mort, ca și cea mai mare parte a ofițerilor care erau sub comanda lui.

Într-o altă seară, m-a găsit pe gustul său comandantul unei flote de submarine. M-a rugat foarte mult să execut pentru el dansul evantaiului.

— Reveniți mîine seară, i-am răspuns.

Am fabricat două evantale din bambus și hirtie de mătase. Fely mi-a confecționat un maiou de culoarea pielii, iar eu am pregătit un proiecteur care difuza o lumină slabă, roșiatică. Comandantul a revenit în cea de-a doua seară, însoțit de 40 de ofițeri din flotila sa, care s-au holbat tot timpul la mine, încercând să vadă dacă eram într-adevăr goală. În ziua următoare a venit iarăși la Tsubaki Club cu aproape toată escorta din ajun.

— Dansați din nou dansul evantailor, mă rugă el. În zori vom porni spre insulele Solomon.

Dansul meu a avut cel mai mare succes posibil. După plecarea lor, am trimis un mesaj în munți. Cîteva luni mai târziu, un vizitator mi-a spus că era unul dintre puținii supraviețuitori ai flotei... S-a îmbătat cumplit în amintirea camarazilor săi.

În același timp, pentru a veni în ajutorul soțului meu care se afla într-un lagăr de prizonieri de la Cabanatuan, am încercat să luu legătura cu acest lagăr. Aflasem că pachetele trimise de Crucea Roșie în loc să fie înmânate gratuit prizonierilor le erau pur și simplu vindute. Eu cîștigam mulți bani și doream să-i trimit lui John o serie de lucruri de care ar fi avut nevoie. Am reușit în cele din urmă să stabilesc un contact. Mesajul care mi-a fost trimis ca răspuns m-a nădărnici: „Sînt cincisprezece zile de cînd a murit soțul dumneavoastră. Japonenzii pretind că din cauza malariei. În realitate a murit de foame”.

Preoții Robert Taylor și Frank Tiffany, care, împreună cu alți 1.600 de americani, aveau să-și găsească moartea în timpul torpilării unei nave închisori în drum spre Japonia, mi-au scris pentru a-mi înfățișa groaznică situație a prizonierilor. Atunci am aderat la grupul „U”, o organizație înăncărnăată cu transmiterea în lagăre a mesajelor, banilor, alimentelor și medicamentelor. Am început să deșirăm cuverturi pentru a tricota ciorapi. Fabricam chiar și medicamente. Beri-beri și scorbutul, contractate din cauza absenței de vitamina C în hrană, decimau prizonierii. Din portocalele indigene numite „calamansis”, făceam un sirop care ajungea în lagăre în damigene numite „demijohns”. Cumpăram tăcerea gardienilor cu ceasuri americane, stilouri și aparate fotografice.

O sută de mesaje, conținînd aproximativ 20.000 de pesos, erau uneori grupate și expediate prin același curier. Eu mai păstrez și acum un bocal¹ plin cu chitanțe îngălbenite, unele mizgălite pe vechi pachete de țigări.

Legăturile mele cu lagărul de la Cabanatuan m-au pierdut. La 23 mai 1944, în timp ce-mi luam micul dejun gîndindu-mă cu spaimă la consecințele pe care le-ar putea avea capturarea lui Roman, unul dintre mesagerii de la Cabanatuan, patru japonezi aparținînd poliției militare au năvălit în cameră. Am sărit imediat în picioare, dar n-am mai apucat să mai fac vreo mișcare că doi japonezi mi-au și infipt revolvele în coaste.

— Spioano! strigă unul din ei, arată-ne actele!

Înima îmi încetase să mai bată și în gît mi se pusese parca un nod. Știam că spionii erau impușcați sau, și mai rău încă, decapitați... Polițiștii mă legară la ochi și mă duseră de acolo. Mai târziu, într-una din zile, japonezii au început să-mi la interogatoriul, fără a mă dezlega însă la ochi.

O voce demnă de un film de spionaj îmi pronunță numele conspirativ și mă anunță că știe totul despre mine.

Auzind aceste cuvinte, am incremenit. Însemna că japonezii interceptaseră una din scrisorile mele. Dar care dintre ele și cui li era adresată? Lui Boone? Atunci eram pierdută.

Polițiștii începu să citească o scrisoare de-a mea adresată preotului Tiffany. Am înțeles imediat că una din tinerele noastre mesagere filipineze fusese arestată.

— Cine e Cal? mă întrebă el brusc.

I-am răspuns că aceasta era o prescurtare a cuvîntului „calamansis”. În această scrisoare li explicam preotului că eram pe punctul de a nu mai avea „demijohns” și li rugam să mi le returneze pe cele din pachetele anterioare.

Spre marea mea uimire, japonezii nu m-au crezut. Au început să dea în mine cu pumnii și cu picioarele.

— Cine e Cal? Cine e Demijohn? Răspunde!

Eu repetam tot timpul că „demijohns” erau niște reci-piente, iar „calamansis” erau portocalele indigene.

— Ne iei probabil drept idioți! a strigat polițiștii care conducea interogatoriul. „Cal” este un cuvînt din codul tău, iar John e un prenume englezesc. Immediat să ne spui tot ce știi despre acest „Demijohn”.

¹ Bocal — vas cu gîtul larg și scurt.

Cu vocea alterată de minie, am repetat urlind aceleași explicații. Asupra mea se abătura iarăși lovitură de pumn. Apoi călăii m-au întins pe jos, mi-au fixat solid minile, picioarele și capul. Mi-au băgat un furtun în gură și atunci am înțeles că voiau să mă supună suplicului apei, mai groaznic chiar decât un înec. Natural că am leșinat. Când mi-am venit în fire, urlam de durere. Japonezii începuseră să-și infigă țigările aprinse în carnea picioarelor mele.

— Cine e mister John ? Cine e Cal ?

Le-am dat același răspuns, între două urlete.

— Cred că îți mai este încă sete, mi-a replicat polițistul. Dar în momentul în care acoloți săi se pregăteau să-mi bage din nou furtunul în gură, am avut putere să strig :

— Căutați „demijohn” în dicționar !

Apa îmi năvăli cu putere în gură și în nări și astfel am leșinat din nou.

După ce mi-am revenit, nu m-au mai interog. Orice ofițer japonez avea în buzunar un dicționar anglo-japonez, așa că chinitorii mei își putuseră da seama că nu mint. Au părăsit încăperea, iar gardienii mi-au luat banda de pe ochi.

Am rămas singură în această cameră timp de trei săptămîni. În fiecare zi mi se dădeau trei cești de apă și un castonș de orez. Într-o dimineață l-am chemat pe gardianul care spăla culoarul și i-am cerut prin semne puțină apă ca să-mi spăl vestimentele murdare. El a ridicat găleata care era plină cu o apă negricioasă și unsuroasă și mi-a aruncat-o în plină față. Cu părul zbîrlit, murdară, devorată de tot felul de insecte, îmi petreceam zilele zînd pe podea. Din cauza lipsei de hrană nu mai aveam nici o putere. Slăbeam vîndu-mi cu ochii. Arsurile de la țigări se infectaseră. O să păstrez semnele lor pînă la moarte. Vorbeam de una singură pentru a-mi auzi sunetul propriei voci și a mă asigura că trăiesc.

După trecerea celor trei săptămîni, am fost transferată la închisoarea din Santiago, unde am stat împreună cu alte 11 deținute, într-o celulă de 3 pe 2,50 metri. Trei luni mai târziu, timp în care mi s-a părut că fiecare oră durează un secol, am văzut trecînd prin fața ferestrei noastre un ofițer care venea uneori pe la Trubaki Club. L-am chemat și i-am spus că simi că mai am puțin și înnebunesc. L-am rugat să intervină ca judecarea mea să fie grăbită și astfel să scap din infernul acela.

La ora 2 dimineața — japonezilor le plăcea să-și scoale prizonierii din somnul cel mai profund, în speranța că le vor smulge ușor mărturisirile — am fost condusă în fața călăilor mei. Aceștia mi-au spus că scrisorile care erau în dosarul meu fuseseră pierdute, dar că descoperiseră altele. Într-una din acestea făcusem imprudența să scriu : „Sînt americană și țin un loc de noapte rezervat numai pentru japonezi...”

Scîrînd din dinți, un polițist îmi aruncă în față :

— Hoată ! Goleai buzunarele japonezilor ca să cumperi de mîncare acestor americani degenerați !

Urmă o nouă tortură. Mi-au fixat sub unghia unuia din degete un cui pe care mi l-au infipt în carne cu o lovitură de ciocan. O durere atroce m-a fulgerat din creștet pînă în tălpi, lăsîndu-mă ca și moartă. Chiar să fi vrut, eram incapabilă să răspund la cea mai mică întrebare. Suferința îmi dislocase parca, în cele din urmă, pînă și creierul.

— Roagă-te, acum. Vei fi omorîtă.

Ar fi trebuit să mi se facă frică. Dar eram incapabilă de cea mai mică reacție. O liniște profundă mă înconjură. Aveam impresia că timpul se scurge ca un torent. Fusesem pusă să mă rog. Vocea ofițerului russe, în șfîrlit, tăcerea.

— Ești o femecie curajoasă. Speram că în cele din urmă ne vei dezvălui numele. Dar fiindcă n-ai vorbit, am ajuns la concluzia că...

N-am mai auzit sfîrșitul frazei, fiindcă am căzut leșinată.

Am fost trîtă, trei zile mai târziu, în fața unui consiliu de război. Am încercat să spun ceva ca să mă apăr, dar o lovitură de pumn mi-a închis gura și mi-a spart un dinte.

— Mulțumște-te să răspunzi „vinovată” sau „nevinovată”, s-a auzit o voce. Într-un sfîrșit, am spus „vinovată” și am fost condamnată imediat la moarte prin împușcare, pentru spionaj.

În fiecare seară, culcată pe podeaua închisorii Bilibid, îmi spuneam : „În această noapte vor veni să mă ia ca să mă împuște”. Dar zilele treceau. Frica mea, cu timpul, începu să slăbească. Această situație s-a prelungit pînă la 22 noiembrie 1944.

Apoi, spre marea mea surpriză, am fost judecată încă o dată. Nu mai eram acuzată de spionaj, ci „de acte dăunătoare guvernului imperial japonez”. Chestionată ca și întins oară asupra atitudinii pe care doream să o adopt, am murmurat

Valoarea sa este deosebit de mare. Am fost cu Luriet
fără să știu că el este un agent special. El mi-a
spus că este un agent special. El mi-a spus că este
un agent special. El mi-a spus că este un agent
special. El mi-a spus că este un agent special.
El mi-a spus că este un agent special. El mi-a
spus că este un agent special. El mi-a spus că
este un agent special. El mi-a spus că este un
agent special. El mi-a spus că este un agent
special. El mi-a spus că este un agent special.

1940, când am văzut primele caschete americane. Am plecat
cu picioarele goale, în zdrențe, dar fericită că sînt din nou

1940

SPIONUL PREFERAT AL ENGLEZILOR

1940-1941, Madrid, Spania

La sfîrșitul anului 1940, guvernul generalului Franco
se ocupa de mișcările de tineret din Spania.

Foreign Office a răspuns favorabil cererii automatilor
de a fi înlocuiți de tinerii spanioli.

Se știa că tinerii spanioli, fiind foarte activi, vor
văddea sau va auzi, va transmite imediat la Berlin. Prin
urmare, scopul voiajului său era cu totul altul decît cel expus
în plan.

De aceea, falangistul a devenit spionul favorit al englezilor.
În acest timp, el a fost deosebit de activ în activitatea
partea gazdelor.

Cîțiva dintre noi, de la serviciile secrete britanice, am
jucat rolul de conducători scoutști. Sub această acoperire, l-am
întîmpinat la aeroport într-un mod foarte călduros și apoi
l-am condus la hotelul Athenaeum Court, unde îi rezervase-

¹ Falangist — membru al partidului fascist spaniol.

² Scoutism — denumire dată mișcării promovate de o organizație
creată în anul 1900 de generalul englez Baden Powell, care avea drept
scop dezvoltarea calităților fizice și morale ale tineretului.

microfoane. Mai mult, în semn de respect, îl aprovizionăram
nu-l lăsarăm să ducă lipsă de nimic.

Pe atunci, în regiunea londoneză nu existau în total de-
mit trei baterii grele antiaeriene.

Una dintre ele a fost imediat plasată în grădina publică
din fața hotelului Athenaeum Court. Ea a primit ordin ca în
timpul fiecărei alarme să tragă fără întrerupere și în ritmul
cel mai rapid, indiferent dacă pe cerul capitalei vor fi avioa-
ne inamice sau nu.

Bateria aceasta și-a îndeplinit misiunea cum nu se poate
mai bine. Cum în fiecare noapte era cel puțin cîte un raid
aerian, spionul nostru a petrecut ore întregi acuma într-un
adăpost, urmîrind obsedant de timp-tarîm-ul produs de tunurile
antiaeriene. Am aranjat în așa fel ca să poată vizita bateria
postată sub ferestrele sale, un remarcabil dispozitiv, dotat cu
piese de 180 mm. Pretextul acestei vizite a fost stabilirea de
contacte directe cu tinerii scutiști care deserveau bateria.

La puțin timp după aceea, l-am dus spre Windsor, pentru
a-l arăta și alți scutiști. Dintr-o coincidență care nu poate fi
numită decît extraordinară, singurul regiment pe picior de
razboi de pe tot cuprinsul Regatului Unit și toate tancuri

spaniol. Trezind prin fața acestei unități de gardă,
din soldați tot unul și unul, l-am explicat în treacăt că
nu era decît o mică trupă care fusese retrasă de pe poziții
de apărare a insulelor, pentru a-l încredința un rol pur de-
terrativ pe lângă familia regală. Omul nostru a avut un aer
puțin surprins, dar a trebuit să se plece în fața evidenței.

După aceea l-am condus într-un port în care erau ancorate
toate navele disponibile ale flotei britanice. L-am spus că

port. Spaniolului i s-a tăiat pur și simplu

totuși

vedea

scuipă. El a fost foarte

tip Spitfire. Sărmanul om nu avea de unde să știe că era

În Scoția, în timpul manevrelor, l-am arătat din nou

de Windsor. O clipă m-am temut că-i va recunoaște pe sol-
dați, dar n-a fost așa. L-am informat că acest regiment este o
mică unitate slab echipată, care urma să se refacă înalte de
a se alătura altor detașamente în vederea executării unor
ample exerciții de instrucție pe un vast sector.

De altfel, trupele de manevră, în mod relativ numai, erau
puțin numeroase, toate fiind luate din liniile de apărare ale
tîști.

Întorcîndu-ne la Londra, am observat alte avioane
Spitfire, cam vreo sută la număr. Pot să jur că dacă n-aș fi
fost pus la curent cu șiretlicul acesta aș fi crezut în mod si-

loluș și-a luat rămas bun, mulțumindu-ne cu efu-

Interior, am avut ocazia să citesc extrase din ra-
portul trimis de acesta la Berlin, după care am reușit să ne
procurăm o copie. Era un text teribil. Marea Britanie era
descrișă ca un imens cîmp de fortificații. Se menționa, printre
alte, că zvonurile referitoare la starea necondamnabilă
a apărării porneau, fără îndoielă, chiar de la englezi aceștia

în cazul cînd ar fi fost tentat să debarce în Anglia. Aceste
atare, le-au acordat cel mai înalt credit.

NOI VĂ AȘTEPTAM LA DAKAR

de DONALD COSTER

În anul 1940, când francezii erau în retragere în fața invadării Germaniei naziste, o escadră de vânători de noapte germani a sosit în apropierea Dakarului. După ce s-au sădărit să se regrupeze de urgență într-un punct situat în largul apelor Dakarului. Pe uscat, trupele franceze din Vichy făceau de gardă în puternicele întărituri de coastă care, cu doi ani în urmă, respinseseră cu succes atacul combinat al englezilor și al francezilor liberi. Comandantul escadrăi, un general, a vădit că, după traversarea Atlanticului, forțele germane erau în urmă și urmau să cadă în această cură, cu urmări atototomice dezastruoase pentru ele; așa cel puțin considera înaltul comandament german.

Însă, la data de 7 noiembrie, în timpul nopții, posturile emițătoare germane anunțau „Achtung! Achtung! O puternică armată dușmană se îndreaptă spre coasta de nord a Africii. Forțele americane începând operațiunile de lăcomie de bătaie în oceanul Atlantic, în fața deșertului de nisipuri de la locul unde erau așteptate „Planul de acoperire” a Dakarului, una din viclenile cele mai eficace ale acestui război, reușise din plin.

Pentru a se realiza această simulare intraseră în acțiune mai multe elemente. Unul dintre cele mai importante roluri a fost încredințat unui tânăr agent de publicitate din New York, numit Donald Coster, care se remarcă printr-o extremă timiditate.

În anul 1940, Coster conducea o ambulanță americană în cadrul armatei franceze. A fost înscris apoi în rezervă. După ce

trava guvernului din Vichy se oferită în mare număr pentru

peste un mic facti rosi de un bulet de libera trecere, cu ajutorul căruia puteam naviga către coasta marocană. Un arhitect francez, scăpat dintr-un lagăr de muncă din Germania, mă urmă la biserică timp de două duminici consecutive. Am aranjat cu el să-mi facă rost de desenele ultimelor tipuri de proiecte aparținând bateriilor antiaeriene germane, la a căror construcție fusese constrins să participe. Toate aceste informații nu a-l întâlni pe generalul Auer.

Și iată că într-o seară s-a produs cea de-a doua coincidență curioasă. Mă aflam împreună cu un alt „viceconsul” într-o cafenea rău famată din port și tocmai ne pregăteam să ascultăm la radio informațiile despre mișcările de nave. Doi tineri trecuă prin fața mesei noastre.

— Walter, strigă tovarășul meu către unul din ei, vino să-ți prezint un amic: Donald Coster. Și el lucrează tot la consulat.

Cei doi tineri luară loc la masa noastră și își spusera povestea: austriece de origine, se aflau în Franța datorită invaziei germane. Făcând parte din Legiunea străină, au fost de unde reușiseră să scape pentru a veni la Casablanca.

Îi spusei, într-o doară, lui Walter:

— Într-o zi, pe cine credeți că văd, trecind din întâmplare, pe stradă? Pe Freddy Auer, generalul care conduce comisia de armistițiu și pe care-l văzusem la Paris înainte de război.

— El bine, zise Walter cu un suris, am făcut următorul

primejdia închisorilor. Sintem și unul și altul antinaziști.

Eram pe cât de tulburat, pe atât de perplex. Una din încredințarea lui Auer — și atunci era vorba de o cură — sau

— Veniți, deci, de la Londra, spuse el cu un suspin. Am

Dondată, aproape că sări la mine.

— Asta e scrisul ei! strigă el arătându-mi un plic din

În timpul nopții, mi-am alcătuit un plan de operații: să intru în pielea unui personaj stupid și tot blind și pălăvrăgind furnizez austrieceilor anumite informații exacte, dar fără

Cîteva zile mai târziu Auer destănuise austrieceilor care îi semnalaseră noua lor sursă de informații, că toți americanii sînt niște idioți. Nu trebuie decât să-i imbeți ca să-i faci să vorbească.

Primele cereri de informații ale lui Auer nu erau greu de satisfăcut. Era clar că generalul încerca să stabilească după detaliile date, sinceritatea acestei noi surse de informații.

Într-o zi s-am găsit pe cei doi amici ai mei cu fețele foarte nemulțumite.

— Porci de austriece ce kintei, strigase el, nu cunoașteți nici un american. Pori și simplu ați vrut să mă stoarceți de

Freddy și Walter îi asiguraseră însă că mă cunosc foarte bine și că pot să-i dovedesc acest lucru.

— Bine, dați-mi dovezi cît mai repede, altfel vă arăt eu ce înseamnă să jucați fals cu un general german.

Eu îmi vedeam planul năruindu-se sub proprii mei ochi. Dacă Auer intră la bănueli, va pune pe urmele noastre serviciul său de contraespionaj și întreaga rețea de informații va fi paralizată. Dintr-o dată am avut o scîlpire. De ce să nu-l invităm pe general în seara următoare la acest restaurant din port pentru a ne putea observa în liniște, în timpul cinel?

— Îi voi oferi un spectacol care îl va convinge de calitatea rapoartelor noastre adăugai eu.

Austriece! își veniră tar în fire. Le ofera de plată la încredințarea lui Auer, căruia îi plăcea să facă ironii.

Niciodată nu voi uita acea seară. Toți, fără excepție, fu

fol de nervoși, eram pe cale să ne înocem fripturile cînd își

AM FOST DUBLURA LUI MONTGOMERY

de M. F. CUPTON JAMES

Într-una din zilele primăverii anului 1944, dimineața timpurie, pe cînd mă afluam la biroul meu din Leicester, la Serviciul de trezorerie al armatei regale, răsună soneria telefonului. Am ridicat receptorul și am auzit o voce agreabilă care-mi spusese:

— Locotenente James, aici colonelul Niven de la Serviciul de cinematografe al armatei (acesta era celebrul actor David Niven) V-ar interesa turnarea unor filme pentru armată?

— Da, domnule colonel, fără nici o îndoială că...

— Ei bine, mă întrerupse Niven, în acest caz, prezentați-vă la Londra pentru o probă.

Am pus încet receptorul în furcă. Armata își daduse în fapt o mare atenție problemei de a avea un serviciu de filmări propriu și de a avea un număr de oameni care să poată realiza o muncă și a faptului că eram actor cu state vechi?

Am sosit la Londra foarte în formă și m-am dus imediat la adresa pe care mi-o comunicase David Niven: Curzon Street. Niven mă salută corozial apoi mă lăsă în grija unui tip înalt și slab care mi-a prezentat un bărbat înalt și slab.

— Domnule James, spuse acesta, eu fac parte din serviciul de cinematografe MI 5 al armatei. Căci eu și el spuse că va merge în România pentru a realiza filme care vor fi utilizate pentru scopuri de propagandă. Am fost convocat să discutăm pentru a vedea dacă eram interesați. Mă gândeam:

Pînă la plecarea sa, Van Loop a fost supravegheat cu strictețe. Noi știam că înainte de a se imbarca, acesta primise în scris următoarele instrucțiuni:

Americanii lucrează la dezintegrarea atomică, fiind că le pleacă uraniul. Cunoașterea stadiului în care se află este experiențe este de cea mai înaltă importanță pentru noi!

Urmau apoi numele și adresele a foarte mulți specialiști.

Nu trebuie să uităm că toate acestea se întîmplau la începutul anului 1942 într-o perioadă cînd chiar și printre înaltele personalități ale sferei guvernamentale puțin erau la curent cu cercetările noastre.

L-am primit pe Van Loop, întovărit de soția sa, pe un vas portughez, chiar la sosirea lor. După un interogatoriu foarte strîns, el a adăugat că făcuse deja sponaj în favoarea nemților în timpul primului război mondial și că suferise o pedeapsă prin detențiune pentru faptul de a-i fi furat 7.000 de dolari unui amic. L-am surprins de mai multe ori în flagrant de minciună și păru a fi foarte încurcat.

Cuplul a fost instalat prin grija noastră într-un hotel A-vegheri.

Van Loop a început să vorbească cu noi în limba germană, iar soția sa, o femeie de vîrstă înaintată, a început să vorbească în limba olandeză. Van Loop a spus că el nu vorbește limba olandeză, dar că soția sa vorbește perfect. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință.

Or, acest Vizeum cunoștea foarte bine limba olandeză. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință.

Van Loop a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință. El a spus că el este un om de știință și că soția sa este o femeie de știință.

Prudența e necesară, dar cred că sînt în siguranță. Vă ascult la ora 17⁰⁰.

Cinci zile mai tîrziu asocia și răspunsul „Unchiul e foarte mulțumit. Vă trimite felicitări și cele mai bune urări de sănătate”.

Noi jubilam. Timp de mai mult de doi ani — pînă la 1 mai 1945 — am avut în dispoziție un număr de informații militare și industriale, în cea mai mare parte adevărate. Le trimiteam buletine meteorologice, nume de nave ancorate în porturile noastre sau de curasate aflate în reparație, mesaje referitoare la creditele alocate pentru fabricarea de muniții și nave americane.

Cum nu dormam ca Van Loop să treacă în ochii șefilor săi activitățile unui agent izolat în Statele Unite erau în mod neclar limitate), i-am făcut să creadă că doi muncitori germani de pe șantierul naval din Brooklyn și Boston îi furnizau informații în mod regulat. Astfel, renumele agentului dublu creștea din lună în lună.

Toate acestea nu constituiau numai un simplu joc. Noi dormeam să demascăm și alți spioni care operau în America. Hamburgul putea, într-adevăr, să-i ceară lui Van Loop să-i contacteze. Voiam să știm cum își plăteau nazii agenții de pe continentul american. În sfîrșit, speram să dezorientăm înaltul comandament german furnizîndu-i informații false.

Van Loop, prin mijlocirea noastră, a pretins de nenumărate ori că e imposibil să-și continue misiunea, dacă nu-i vor trimite bani. Șeful său, un general nazist, a făcut eforturi supraominescul pentru a satisface cererile sale de ajutoare bănești. El s-a oferit mai întîi să expedieze 2.000 de dolari unei bănci elvețiene, care urma să-i trimită la New York. Pentru a vedea de ce sînt capabili nemții, am respins această ofertă ca fiind prea periculoasă. Generalul a încercat atunci să trimită tîmbacuri prin America de Sud. I-am spus că nu pot să acceptăm acest fel de transporturi, a căror valoare nu depășea 150 de dolari. Dacă nazii nu pot să plătească, atunci trebuie să se subîntindă unii spioni să-l ajute să plătească. I-am spus că eu nu mă așteptam să pot să-l ajut să plătească, dar că eu pot să-l ajut să plătească.

Noi continuam mereu să cerem fonduri. În cele din urmă, nemții au trimis în Statele Unite un cîneasat olandez bogat, cu misiunea printre altele de a-i cere lui Van Loop suma de 5.000 de dolari. Sosirea mîinii a acestui agent — și-i zicea Shubert — ne-a dat naștere la multe discuții.

JOC DUBLU PE SUB NASUL LUI HIMMLER

de EDWIN MULLER

Într-o zi de primăvară, în Stockholm, fusese ocazie pentru un contact, puţin deosebit, între două persoane care erau aduse semnificativ în faţa timpului legat, al unei epoci pe care o trăiau.

Acesta desigur era zădărnici, fiindcă din Eickson, de vechi prieten al soţilor pastori, nu făcuse nimic pentru a returna ori de câte ori îl vizitau. Nu era în nici o măsură o persoană care să se ardească pentru un Bock sau pentru o turtă la Universitatea din Göttingen, în Germania.

Statele Unite i-au trimis scrisorile pe care le trimisese lui a reuşit însă să schimbe atitudinea.

Era exact tipul omului de afaceri american intrase în industria carburanţilor fiindcă se părea pasionat şi plin de vitor.

În timpul celor douăzeci de ani care precedaseră războiul, omul petrolului se alegea considerabil. Un afacerist este întâlnit la Shanghai apoi la Londra iar după alte douăzeci de ani la Teheran. Astăzi se află într-o tribună înfărmătoare, diferent de naţie, americani, englezi, olandezi sau, neîncredinţându-se atmosferei până de încredere şi faşă, încredinţate pe sub toate fronturile. Fiecare se lăcomise şi s-a devenit de curind cetăţean suedez şi se ocupa de importul carburanţilor de provenienţă americană.

La puţină vreme după declanşarea războiului, a început să facă afaceri cu nazii. În această perioadă, Germania avea

încă destul petrol pentru a putea exporta, era lipsit de sens să presupui că într-o zi Aliații le vor afecta sensibil stocurile prin bombardamentele lor. Erickson a aderat la Camera de Comerț germană de la Stockholm și a intrat în raporturi strânse cu prințul Carl Bernadotte, nepotul regelui Suediei.

El nu ignora faptul că afacerea cu carburanți erau tratate în ultima instanță de șeful Gestapo-ului, Heinrich Himmler. Se orienta deci spre Finke, un nazist fanatic, care era reprezentantul acestuia în Suedia. Finke avea o mare slăbiciune pentru tot ce ținea de prinți și capete încoronate, așa că prințul Carl Bernadotte, cu care era în relații, nu întâmpină nici o dificultate atunci când îl prezintă pe Finke lui Erickson. La puțin timp după aceea, Erickson l-a putut invita pe Finke să petreacă câteva zile la el, la țară.

Lucrurile nu au mers însă chiar așa de ușor. Un anume Franz von Stöcker, un mare agent german în Detroit pe vremea celui de-al doilea război mondial, a scris în 1941 despre Erickson: „Lui W. V. Erickson nu i-a plăcut niciodată să lucreze cu Finke, de altă parte născut în 1892”.

Prințul Carl Bernadotte, aproape de Stockholm, atunci când a fost prins de o lovitură de inimă, l-a lăsat pe Erickson la dispoziția lui Stöcker. Negocierile erau prea sau nici un document suspect, n-a fost lăsat să plece.

La Berlin, un automobil oficial l-a dus la cartierul general al lui Hermann Goering, în timp ce Erickson, cu cele două mașini, se îndrepta către aeroportul de la Gatow, unde se afla sediul lui Goering. De pe aeroport, Erickson a fost dus la un hotel de la Potsdam.

Erickson nu intră în relații cu nimeni din guvernul de petroleu, pe lângă cușca din Hamburg. Trei vizite uzurare a dispunut să facă, tot așteptându-se nemulțumiri pe care ar fi dorit să se evite. S-a întâlnit cu șeful serviciului de informații al lui Goering, cu care fusese în relații înainte de începerea războiului. S-a întâlnit mai întâi cu un tip care credea că în Anglia s-a încheiat un tratat al Shell. Erickson nu dorea ca regiunea sa să fie cucerită și să fie pe care l-a avut cu acesta o ramă absolută confidențială. S-a împrietenit de asemenea cu un magistrat al petroliului, vechea nobilime hamburgheză Herr von Straker. A avut foarte mare grijă ca nici una dintre aceste două noi relații să nu fie scumpe de existență celor altele.

Aprupte imediat după încheierea celui de-al doilea război mondial și-au început primele livăriri de petrol. Atunci l-au trecut Aliații pe lista neagră.

În lunile care au urmat, Erickson s-a dus de foarte multe ori în Germania și a continuat să-și cultive relațiile cu Gestapo-ului, trăgând o axă de cădere dintr-o parte și din alta. Pozițiile acestora unt, haine de piele și alte cadouri aduse țara sa. Deși exportul de carburanți devenea tot mai dificil și mai scump datorită bombardamentelor, Erickson nu și-a întrerupt deloc tranzacțiile comerciale.

Directorul unei importante rafinării pe care venise să o viziteze, l-a rugat odată să rămână la cină. El a ezitat, dar, gândindu-se că nu e bine să refuze, a sfârșit prin a accepta. Au luat cafea în biroul directorului. Când s-a despărțit, Erickson a rămas o zi noaptea. La puțin timp după aceea, directorul a murit din cauza diareei. Uzina a fost distrusă în întregime în felul acesta, astfel că primul mare debitor al lui Erickson a rămas inamicul.

Atacurile avioanelor aliate s-au înmulțit. Era către sfârșitul anului 1944 și industria germană tot mai continuă să funcționa, pe lângă petroleu, și în alte domenii. Erickson a rămas în țară și a continuat să lucreze în același mod.

În iunie, anul 1944, Erickson a fost în vizită la Stockholm și a avut o discuție cu șeful de petroleu al Suediei, Heinrich Hummler. De atunci, Erickson a început să se angajeze în operațiunile de generare a energiei electrice în regiunile de coastă ale Suediei. Ca om de afaceri pe lângă faptul că era un mare agent de informații, Erickson s-a pus să intre în relații cu șeful întregii organizații din țară, de față, cu Heinrich Hummler. A propus să contribuie în Suedia și Germania să construiască o centrală electrică care urma să coste aproximativ cinci milioane de dolari. Înaintarea ei urma să fie făcută în două etape, în fiecare etapă fiind necesare două milioane de dolari. Era sigur că planul era să se realizeze pe nerăsuț, dar Erickson, mai întâi, l-a dus la petrolii Germaniei, să poasă o axă de carburanți, unde a țărănită în fața lor bombardamentele Aliaților. În al doilea rând, a construit, pas cu pas, pentru fundurile naziste, o centrală Germană care a fost în curs de finalizare.

Erickson a prezentat planul lui Finke, care a fost în „afacerea” în fața persoanelor care erau, cel puțin, pasiv pentru el. O singură voce discordantă s-a ridicat, aceea a lui Ludwig, care se încăpățâna să susțină că Erickson juca fa-

MISIUNE DE SABOTAJ IN STATELE UNITE

LEO RABENSTEIN, AMERICA

În ziua de luni, 14 iunie 1942, pe o capăt de mal, pe piază, pe parnizul de coastă John Cullen, în vîrstă de douăzeci și unu de ani, și părăsea postul de pază de coastă din New York pentru a se face mîrșă în statul pe mare. Cullen era un tânăr perfect al cărui singur defect în personalitate era că amănase în fața lui mai mult de o mie de pași înainte de a pune nimic la mai mult de cinci pași.

La apăsarea butonului de destăuție de pe post, el a răsunat: "Mă, pe...", și așteptînd de pînă cînd nu s-a auzit nimic, el a plecat și ce le ajungea pînă la glezne, în jurul unui mic vas.

— Ce faceți acolo ? întrebă el pe un ton agresiv.

Unul dintre necunoscuți, un om cu fața prelungă, care vorbea cu un ușor accent străin, a explicat că omul ei se omorîra și că el era pe cale să se omoreze, că s-a născut din cauza unei Cullen a fost căsătorit de îndolală.

— Urmați-mă la post, spuse el.

Persoana cu figura prelungă îi strînse atunci de braț.

Ascultă, băiete ! Tu ai precis încă pînă la în viață și te cărei rezevi ? Atunci, la asta și duse de te distrează ! Da, să uiți co-al văzut ! S-a înțeles ?

Tînărul Cullen simți un teanc de bani strecurîndu-i-se în mîna. Nu era marmat și își dădu dintr-o dată seama că a nimerit pe neașteptate într-o încercătură pe care n-ar putea o rezolva singur. Făcu cîțiva pași ca să-și revină, apoi o luă la fugă din toate puterile către postul pazei de coastă.

Omul cu fața prelungă și tovarășii lui s-au apucat să descarcă imediat, în cea mai mare grabă, mica barcă pneumatice. După ce au plecat din locul în care erau înșurșurați, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare.

În timp ce se aflau în barcă, au observat că o echipă de voluntari se afla în apropiere. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare.

În timp ce se aflau în barcă, au observat că o echipă de voluntari se afla în apropiere. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare. După ce au plecat, au rămas în urmă doar două persoane, care au rămas în urmă pentru a se ocupa de ambarcațiunile răsunătoare.

Werner Kuppe a început să scrie în cursul următorilor 14 zile. A fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Este a micii trupe de voluntari destinați să dirijeze „invasia” germană. Printre ei se aflau:

Georg Hans Haupt, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Werner Haupt, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Richard Hauptmann, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Herbert Hauptmann, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Herbert Hauptmann, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Ernst Peter Burger, membru al unei organizații de voluntari. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Heinrich Hauptmann, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

Richard Hauptmann, care a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

În după-amiaza zilei 10, a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

În după-amiaza zilei 10, a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

A doua zi, a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

În timpul zilei, a fost în stare să scrie o scrisoare. Consultă la început pe un medic din Germania. Ficu apel la instaurarea unei revoluții în scopul eliberării oamenilor. Pe de altă parte, a scris o scrisoare la Heinrich Himmler, în care a scris că este în stare să scrie o scrisoare.

lar Heinek și Quirin, la Martinica, ceva mai departe.

Într-o zi, când se dusese la un
 mare bădăraș din județul Iași, a rămas
 în urmă un sac de făină și un sac de
 grâu. Când s-a întors, a găsit că
 sacii erau goali. Așa că, dintr-o dată,
 a devenit foarte trist.

1. The first step is to identify the product category and the target audience.

[illegible]

$\chi_{\text{eff}} = \chi_{\text{eff}}^{\text{eff}}$

FDI ...

pentru a fi în măsură să poată fi aplicate în mod corespunzător, săplămuit, legătura

Teleserbia, a pînă la urmă la sase luni după tragedie, de către Ministerul F.B.I. a fost acordat fara meritate de apărare, în baza unor probe care nu aveau nici o legătură cu McWhorter, de către un judecătoresc american, în baza unor probe care erau false, pentru a-l exonera de orice vină în ceea ce privește moartea lui. Acesta a fost un proces care a costat în jur de 10 milioane de dolari, de către guvernul american, în cadrul căruia s-a format F.B.I. -

actele cu exploziv descoperite după aceea.

In contrast, the *Phytolacca* species were collected from the same area in 2001, and transported to the laboratory in a plastic container. The species were found in a disjunct locality. *Phytolacca* was collected from a rocky hill in the area of the National University of Colombia, Bogotá, Colombia. The species were collected from a rocky hill in the area of the National University of Colombia, Bogotá, Colombia.

There is a small, low, white, cylindrical object, about 1/2 inch in diameter, and 1/4 inch in height, which is the only one of its kind in the collection. It is found in the same place as the other objects, and is also found in the same place as the other objects.

[illegible]

For the purpose of this study, we have selected the following data sets from the MIMIC database:

A coasta s'aprende a pescar, e a pescar se ganha a vida. A pesca é o principal sustento da população, sendo que a maioria dos pescadores vive em pequenas comunidades costeiras. A pesca é feita com redes e com o uso de pequenas embarcações. A pesca é feita durante o dia e à noite, dependendo do tipo de peixe que se quer pescar. A pesca é uma atividade muito importante para a economia local, pois gera emprego e renda para muitas pessoas. A pesca também é uma atividade muito importante para a cultura local, pois é uma tradição que se mantém há muitos anos.

[illegible]

În timp ce la Washington Basel și teroarea manifestărilor
la New York agenții FBI erau împinși să descopere
câșmarea lui Baker de la hotelul Governor Clinton și, pu-
tând pe această călătorie de acolo Baker pentru a se
asigura de cei surprinși. O ora mai târziu Hennek și Quinn erau

se întorceau la hotelul Martinica, după ce petrecuseră toată noaptea la o petrecere la care FBI...

1965, că se folosea o asemenea...

...într-o zi, după ce...

...pe 1 iulie...

...pe 1 iulie...

valoare pentru Statele Unite; semnamentele detașate ale compliceilor săi, modul de funcționare a materialului ascuns de către sabotori schemele și precizările făcute asupra structurii submarinului U-202.

Este foarte probabil că, înainte de pronunțarea verdictului, membrii comitei și-au pus întrebări de genul acesta: Este posibil sau pur și simplu poate fi crezut că în...

...sau nu era vorba de o falsă fată, de o atitudine studiată cu grijă și afișată în cazul că erau arestați?

Ținând concluziile dezbaterilor pentru acuzare, procurorul general se adresa celor opt ofițeri ai tribunalului în așteptarea...

...treizeci de ani de închisoare...

...electric...

...Washington, într-un cimetir al statului...

Diffuzată prin presă, noutatea a făcut rapid ocolul lumii: la mai puțin de două luni de la debarcarea lor pe coastele americane, aspiranții la sabotaj fuseseră aspru pedepsiți.

... și că, dintr-o dată, s-a prezentat FBI-ul
... la casa lui. Nu a spus nimic, dar la prânz
... în ziua în care FBI-ul a venit să-l intervie-
... deze, a avut o discuție cu un bărbat. După aceea
... s-a dus la spital. Nu expuse de căsătoria între

... și ... în ziua plă de ... în ziua
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

— **Ernie? Dacă-l cunosc?** Desigur, FBI-ul ar fi știut
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

Ernie? De treabă sau ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

Încet, dar sigur, ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

Sosită pentru prima oară în Statele Unite în anul 1908
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

În măntuirea ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

Lehmitz ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

— Nu poate fi nimic grav la mijloc. Ernie Lehmitz e in-
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

Pentru FBI, ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care
... în ziua în care ... în ziua în care

VINATORII DE SPIONI

de THOMAS JOHNSON

Dacă cel mai mare merit al unui organism de contraspionaj este de a trece neobservat, C.I.C. (Counter Intelligence Corps — Corpul de contraspionaj) este în mod sigur cel mai mare. Puțin cunoscut multă vreme chiar în sinul armatei, era în general ignorat de omul de pe stradă.

Fondat în anul 1942 pentru a înlocui fostul serviciu de informații C.I.C. a fost înlocuit prin C.I.C. (Counter Intelligence Corps) Prinț. C.I.C. a fost un organism de contraspionaj care a acoperit un mare număr de comploturi periculoase, C.I.C. a contribuit în timpul celui de-al doilea război mondial la salvarea unui număr incalculabil de vieți umane. Grație acțiunilor sale în timpul războiului din Pacific.

Un filipinez, agent al C.I.C., a petrecut trei ani la Manila, în timpul războiului din Pacific. El a fost capturat de japonezi și a fost ținut în închisoare. El a fost salvat prin radio de către C.I.C. și a fost trimis înapoi în țară. El a fost salvat cu o hartă de pe care se vedeau toate insulele din Filipine. El a fost salvat de către C.I.C. și a fost trimis înapoi în țară. El a fost salvat de către C.I.C. și a fost trimis înapoi în țară.

Din acest an va fi făcută parte dintr-un grup de contraspionaj. Din aceste date se poate vedea că C.I.C. este un organism de contraspionaj care a acoperit un mare număr de comploturi periculoase. C.I.C. a contribuit în timpul celui de-al doilea război mondial la salvarea unui număr incalculabil de vieți umane. Grație acțiunilor sale în timpul războiului din Pacific.

De asemenea, tot grație celor de la C.I.C. a putut fi păstrată secretă și data exactă a debarcării în Normandia. Până în ultimul moment, nemții au ignorat intențiile Aliatilor. Dacă din partea americanilor nu a existat nici o indiscreție, lucrul acesta s-a datorat muncii a 2000 de

... pe ordonatele lui Hitler, care prevedeau că în cazul unei debarcări în Normandia de noaptea, toate forțele aeriene și toate documentele secrete trebuiau să fie arse. Cu toate acestea, la Chicago, T. ... a ordonat ca aceste documente să nu fie arse, ci să fie păstrate într-o încăpere în care erau păstrate și documentele utilizate la proiectarea

... de responsabilitate și de a nu se permite ca olandezii să obțină succese în acțiunile întreprinse folosind informațiile obținute de la ei. Astfel, oamenii de știință olandezi au fost obligați să efectueze de fapt operațiunile de debarcare în ziua în care au fost efectuate de către americani. Într-o altă ocazie, o femeie franceză, baronessă de ... a fost arestată de către generalul al C.I.C. ... D. ... a fost arestat și el, fiindcă a fost găsit în posesia unor documente care puteau să fie de folos pentru debarcarea în Normandia.

Aproape de Oran, C.I.C. a arestat un francez care se pregătea să se alăture forțelor de mină ale Marinei franceze aflate în cantonament în din V. Acesta a reușit să scape numai după ce a fost arestat și a fost condamnat la moarte. C.I.C. au întovărășit pe ...

În Sea, C.I.C. a pus mîna pe o hartă care dezvăluia poziția exactă a tuturor răzătoarelor italiene din insulă și de pe coastă.

În Pacific, metoda „cutilor de gunoi” a fost folosită pentru prima dată în arhipelagul Amiralității. După o debarcare, un agent al C.I.C., Barney Strachan, a descoperit că

... din care ... de o mîna de japonezi. Aflind de aceste documente, MacArthur a dat ordin trupelor sale să fie gata de atac. Insulele au fost apoi cucerite fără multă osteneală.

Una dintre sarcinile cele mai importante pe care le-a avut C.I.C. a fost să găsească și să distrugă toate documentele care puteau să fie de folos pentru japonezi. De exemplu, în timpul unei misiuni în ... a fost găsit un document care conținea o listă de toate insulele din zona în care se afla C.I.C. a fost găsit un document care conținea o listă de toate insulele din zona în care se afla

C.I.C. a fost găsit un document care conținea o listă de toate insulele din zona în care se afla ... a fost găsit un document care conținea o listă de toate insulele din zona în care se afla ... a fost găsit un document care conținea o listă de toate insulele din zona în care se afla

SPIONAJUL ȘI CENZURA

de MARY KNEELAND

Lucrez în domeniul cenzurii încă din timpul războiului. Eram unul din cele 15 000 de persoane care timp de patru ani, au deschis corespondență, au ascultat conversații telefonice, au cercetat programele cinematografeilor, diverse cărți și ziare etc.

La început ne era rușine de ceea ce făcăm, căci a te amesteca în treburile personale ale altuia ni se părea înecăruia dintre noi un act odios. Totuși, am descoperit fără greutate că la ce punct am ajuns. În ziua în care Pearl Harbor-ul fumea încă, una dintre primele scrisori pe care laboratorul de cenzură din Honolulu, instalat în grabă în baia unei vechi clădiri, le examinase descria în cele mai mici amănunte rezultatele atacului aeronaual. Bineînțeles că această scrisoare urma să ajungă în Japonia pe căi foarte ocolite.

Cenzura era o armă cu dublu efect. Nu numai că împiedica inamicul să ajungă la niște informații extrem de valoroase dar cenzura era de asemenea o sursă de informații. Când în prima săptămână de război, am făcut, apoi un al doilea detaliu din altă misiune, și în fine, tot așa în continuare, unul dintre cenzorii noștri putu să reconstituie itinerarul unor convoaie japoneze, astfel că marina americană n-a avut decât să se poarte într-un punct de pe parcurs pentru a scufunda șapte cargouri inamice.

...O conversație telefonică — surprinsă de către serviciile noastre — indica amplasarea unui stoc de chinină, care

[illegible]

atenția la puncte, la toate punctele, oricât de mici ar fi ele.

— Am fost trimis în Statele Unite fără să mi se spună nimic mai mult: adăuga agentul nostru

lor procedee de transmisie. Ajunseserăm să le identificăm mesagerii, să le descifrăm codurile, să pătrundem secretul

radio, utilizându-le, uneori, chiar împotriva inamicului. Înt. o zi am găsit în buzunarul unui spion o cutie de chibrituri. Patru dintre ele, perfect asemănătoare cu celelalte, erau

put

puncte?

area unui tânăr călător care
Noi știm că acest fiu de mil

la sosite
meticulo
hanele p
un pleu in
specialiști

gus deit virful unui ac.

Cu infinite precauțiuni, agentul nostru detașă acest core

care fusese strecurat în fibra hirtiei și care semăna cu orice punct ce se pune la sfîrșitul unei fraze. El fu mînt la microscop de două sute de ori. Avurăm astfel în fața ochilor reproducerea fotografică a unor instrucțiuni de spionaj bătute la mînă, al căror conținut făcea ca-ți înghețe sîngele în vine.

„Avem toate motivele să credem că aceste fișe stîmplinec asupra utilizării energiei atomice sau o descoperire nouă în Statele Unite, grație folosirii belului. Trimiteți continuu, fără întreruperi, informații referitoare la experimentele în curs și mai ales accentuind asupra următoarelor puncte:

1. Ce procedeu se utilizează în Statele Unite la transportarea uraniului brut?

2. Unde se fac experimentele cu uraniu (în universități, laboratoare industriale etc.)?

3. Care sînt celelalte materii prime care servesc la aceste experimente? Nu vă informați pentru toate acestea decît de la

în sfîrșit, iată despre ce era vorba: Serviciul g

microscop era o invenție de o ingeniozitate și de o eficacitate de necrezut. El reproducea perfect caracterele imprimate sau

Am fost de

ab un timpuriu

rogatoriu, tipul n-a recunoscut nimic, dar văzînd apoi cunoaștem secretul punctelor, a vorbit.

Prima

apoi fotografate

precizie Prima

... zberii Statelor ...
... cu care fuseseră ...
... punctele ...
... de ...
... după ...
... după ...
... de ...
... în ...
... n sfârșit, să pună mîna pe o importantă rețea a spionajului ...
... rate de unul din agenții noștri care se strecurase într-o ...

ADEVĂRUL DESPRE TRAGEDIA DE LA PEARL HARBOR

de EDWIN MULLER

... japonez ...
... din ...
... din ...
... pregătit la Tokio ...
... Bazele de Operații ...

Pentru a explica acest lucru, trebuie să ne întoarcem în luna ianuarie a anului 1932. În acea perioadă, o armată întregă, de aproximativ două sute de nave — cea mai mare concentrație de vase de război care s-a văzut vreodată —, a fost trimisă în largul apelor Californiei în vederea executării unor mari manevre în Pacific. Tema manevrelor era atacul bazei de Pearl Harbor de către o putere ostilă. În timpul exercițiilor, pe lângă sprijinul de forță ...
... să se asigure apărarea.

Asaltatorii aceștia au revoluționat noțiunile de strategie navală ale timpului. Din ...
... compunute de ...
... în Pacificul Oriental ...
...
... nu ...
... Yamoto comandantul ...
... Amiral ...
... de luptă ale ...
...
... mai na timpurile ...

...ce strategia atacului aeroneval asupra unui obiectiv, pe care
supra lui

Apărarea Pearl Harbor-ului fusese pregătită pentru un zălămit venit de pe mare. Forțele apărării constau dintr-o escadrilă de nave oceanice care aveau sarcina să protejeze împrejurimile, o flotă de submarine care stăteau adăpostite în râduri de apă și o flotă de nave de apă care erau echipate cu artilerie de coastă, care se puteau deplasa cu rapiditate pe o remarcabilă rețea de câi forate și drunuri. În sfârșit, protecția aeriană era asigurată de bateriile DCA-ului, de o sută de avioane de luptă și de bombardiere.

[illegible]

93

se putea dori ceva mai bun pentru un altcineva.

[illegible]

Ofițerii care comandau diversele unități ale marinei au făcut „critica” manevrelor chiar pe locurile dezastrului: ipoc-

Statele-majore americane au discutat extrem de mult con-
ditiile acestuia, inclusiv a Vi
ceprezidentului, care a spus
că "poate fi revoluționar" în ceea ce privește
găsirea ale timpului.

Nu mai căuta jini sau arde
 ocaș peștii se dădă
 Este adăvârât că pot să
 rău sau arde
 S-ar fi aflat în forma lor cea mai bună, ei n-ar fi putut reac-

Majoritatea generalilor şi-au exprimat dorinţa de a se prinde la revizuirea structurii Ministerului Apărării. Într-o altă manevră din partea directorului de cabinet al şefului, s-a vădit că marina are nevoie de o restructurare, întrucât, în prezent, este avansată ca unitate de bază, în timp ce armata este în urmă. Într-o altă manevră, s-a vădit că armata este în urmă, întrucât, în prezent, este avansată ca unitate de bază, în timp ce armata este în urmă.

De fapt, discutarea manevrelor nu a avut loc numai la Tokio, ci în toate capitalele din altă parte de lume. A avut loc puțin timp după aceea la Tokio.

Într-o zi, în timpul unei sesiuni de lucru, un japonez a fost surprins de spionii japonezi care erau în misiune în Japonia. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze.

Într-o zi, în timpul unei sesiuni de lucru, un japonez a fost surprins de spionii japonezi care erau în misiune în Japonia. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze.

Într-o zi, în timpul unei sesiuni de lucru, un japonez a fost surprins de spionii japonezi care erau în misiune în Japonia. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze.

La 8 decembrie, un mare număr de soldați japonezi au fost trimiși în Japonia. Ei au fost trimiși în Japonia pentru a se ocupa de Japonia. Ei au fost trimiși în Japonia pentru a se ocupa de Japonia. Ei au fost trimiși în Japonia pentru a se ocupa de Japonia.

Având în vedere că Japonia a fost înfrântă în război, Japonia a fost înfrântă în război. Japonia a fost înfrântă în război. Japonia a fost înfrântă în război. Japonia a fost înfrântă în război.

Într-o zi, în timpul unei sesiuni de lucru, un japonez a fost surprins de spionii japonezi care erau în misiune în Japonia. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze. El a fost surprins de faptul că el nu știa nimic despre planurile japoneze.

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su
temul american
pentru ca japonezii să obțină efectul de su

CINCI OCAZII PIERDUTE

of WALTER LOBB

Problema a rării celui care poartă re-a mab lăta dezastrului de la Pearl Harbor n-a încetat să constituie de la 7 decembrie 1941 început, obiectul unor vii controverse în Statele Unite. Nu e nimic de mirare în acest lucru, deoarece atacul surpriză executat de cele 353 de avioane japoneze a fost înnumărat de una din victoriile cele mai puțin costisitoare din istoria războiului.

are opt cuirasate scufundate sau scoase din luptă un mare număr de soldați polonezi. În timpul luptelor, în jurul orașului au fost arse și incendiate toate casele și clădirile care erau încă intacte.

...trui special, în care am reușit să obținem aceste
acțiuni Pontonabile și să le oferim în schimb
...care ar impiedica creșterea a ceea ce
...ne putem întreba despre ceea ce
...suficient informată și dacă conștientiza că
...Hua a stat și interpretarea dispoziției
......a pontonabil
...au precedat dezastrele de teren, există posibilitatea
......și fie evitat dar toate celelalte
......a fost pre
......a creșterea

18 n 30 - atunci cind flota japoneza se afla in golul Kuro, in tri

[illegible]

... ..
... ..
... ..
... ..

„Nu este nici o lege a veritatii, a adevarului, conversiunii in cel
alt, sau a egalitatii, pe care noi o oferim, intru totul, ca
a fi o lege a respecta. In tot ce noi atunam, cum noi facem rapo-
rtarea, atunat dupa o lege de deliberare, eu stau in situatia
de a nu avea o concluzie cu privire la faptul cel mai bun, sau
cel mai rau, sau la ceea ce va fi rezultatul in determinate circumstante. Si, pentru
acesta, sunt oare, foarte, neputinta, de a face, de a face.

[illegible]

Nimeni nu a raportat însă forurilor locale despre incident. Căpitanul Ward, comandant al torpilor, a spus că nu a văzut nimic. Ward, autorul alarmei, a obținut un permis de acces la postul de radio al bazei navale din Pearl Harbor, unde a avertizat că un submarin este în apropiere. El nu a raportat incidentul, deoarece nu știa că este vorba de un submarin japonez. Ward a spus că nu a văzut nimic și nu a raportat incidentul. El a spus că nu a văzut nimic și nu a raportat incidentul. El a spus că nu a văzut nimic și nu a raportat incidentul.

În care se schimbau ultimele mesaje între Condor și Ward.
 Țăbărnici japonezi debarșau deja de pe portavioa-
 nului.

ca ceilalți să aștepte evenimentele

[illegible][illegible]

afia consulatului, cu un alt

Cind a fost
timp să-l scriu

După acest incident am putut să renunț

paznic. Cobora dintr-un taxi. Din imobilul vecin îl vedeam cum

Noi ne reluăm cercetările dar cu mult mai multă prudență, căci acum știam că consulul nu mai e atât de încrezător. Am făcut o aspră ucenicie. Ne-au fost necesare zece săptămâni fotografăm, serăm toate documentele importante; posedam codurile secrete ale consulatului, un fișier al prietenilor Axei în Statele Unite și o mulțime de probe care dovedeau că naștrii se serveau de acest consulat pentru a conduce în voie o largă rețea de spionaj.

În cei doi ani care urmară, am efectuat 150 de astfel de acțiuni. Am reușit să obținem o serie de informații importante. Am reușit să obținem o serie de informații importante. Am reușit să obținem o serie de informații importante.

venul nostru să ne recunoască acțiunile și să ne vină în ajutor. Am reușit să obținem o serie de informații importante. Am reușit să obținem o serie de informații importante. Am reușit să obținem o serie de informații importante.

lalte electrice, care se aprindea

Primele rapoarte telefonice
unor me-aye suspecte pe
unor submarine germane in golful Hudson. M.

noilor in asemenea treburi

se laude in fata acestor doi

de fier

nostru

K 2

I

2

Atunci cind Ziggly își instală birourile la Chicago, modifi-
când totul, de sus pînă jos, în așa fel că vizitatorii trebuiau să
treacă pentru a ajunge la biroul lui pe sub ochii vigilenți ai
funcționarilor din patru servicii. La puțină vreme după instala-
rea sa, acesta se plînsese administratorului imobului că fo-

proveneau de la birourile lui Ziggly. Acesta desena cu penne-
verniță; dar desenele sale reprezentau aproape întotdeauna
tunuri, vase, avioane și bombe. Din timp în timp era găsită
cîte o schiță care semăna foarte mult cu un radar. În cele din
urmă ne-am decis să îi facem o vizită clandestină.

În calitate de șef al expediției, purtam un revolver și un
baston, ca și alți trei oameni din escortă. Celălalt era înar-
mat cu cîte un cartuș de gaz lacrimogen în forma de creion.
Prima mea grijă a fost să intru în relații cu administratorul
imobului. Acesta, împreună cu proprietarul, care fusese deja
prevenit, ne-a fost de mare ajutor. Proprietarul ne ceru totuși
să inventăm un pretext rezonabil pentru pătrunderea noastră
în imobil. I-am sugerat să ne treacă drept un grup de ingineri
veniți pentru a constata oscilațiile câmpului

soarele ale căror vibrații, în timpul experiențelor, ar fi putut
influența instrumentele noastre de precizie. În felul acesta
decu nu puteam fi deranjați.

— De acord, a răspuns proprietarul, vă veți prezenta ariei
ca ingineri.

Am examinat apoi situația celor cinci salariați ai imobi-
liului. Ei erau în vîrstă de la douăzeci și cinci la treizeci și
cinci de ani, erau toți singuri, fără copii, și aveau toate
cele necesare pentru a trăi în mod decent. În afară de

nu însă fără o serioasă admonestare.

...ne furniză fără să vrea o informație care făcu ca bănușile inspectorului să crească.

instalată în prezența.

...A...

...momentul cel mai propice pentru că alinașă...

...plat...

...seria tuturor broștelor clasorelor și sertare-
...înălțată importanță

...aport...

...n-ți...

...p...

...de apă potabilă sau de...

...tradese prezenta. Timp de
...cu sea mai multe sfaturi
...ne cluse. Măsurile cu
...noastră; nu aveam
dedi să ne retragem.

La întoarcerea în cartierul nostru, gemetam, din cauza
...negativelor...
...și el chetănea, înșușit.

Ce-am aflat?

Am intru în întreaga istorie a lui G. J. Jensen. Aveam
...fapt și mai imposibil
...secretele de război care
din nordul și sudul Americii.

Ne uimim perfectunța organizării. Am găsit de exemplu
...Siciliei de către... cu cinci rezerve.

O mare parte din succesul rezultat de perchezițiile
clandestine se datorează unor tehnici
...care își nascu o fa-
care noaptea reputația și viața... Dădea ar fi
...fiat...
...ne ar fi avut cum să
...pe care a fost... Nu lăpădănu
...pe care a fost... în paș...
...experti. Fotografii a fost arestat
...ne dăduse conștientul

...de echipa mea și am
...secretele de război, din
...forțării braștelor...
...în condus în Germania
...săfășurilor. Am obținut
...dovezi convingătoare

Extrac - Marșrut efectuat cu scopul de a fura

MISIUNE ULTRASECRETĂ ÎN AFRICA DE NORD

W. FREDERICK PAINTON

...gama...
...ochi fixați...
...de Război...
"traseet", îi cerea să ia una dintre cele mai grave hotărâri din
cariera sa. Iată și conținutul lui: "Un grup de ofițeri francezi
...propun...
...cu ei imediat și în cel mai mare secret, într-un punct
...aproape de Alger; aceștia doresc să cunoască mijloacele
...spun Amalia...
...a puterilor Axe."

...efecta...
1942...
...dozare în Africa de Nord...
...permitea obținerea...
...a mii de oameni...
...se lăsa în...
...guvernul din V...
...imediat și toate...

Generalul Eisenhower se...
2...
Wayne Clark, șeful Statului său major.

Cred că poți pleca și din... Wayne spuse e în
unghi.

Imediat după ce a fost luată decizia, Eisenhower
și Clark au mers pe Downing Street 10.1, au pus la curent pe

... de vorba cel mai bine f...
De... dintr-o cer cu cal...
... în fața împre...
... totul era bine
... mai târziu
... Cei doi
... și o porni...

... Făc...

O voce spuse în engleză :

— Cine-i acolo ?

— Dar voi cine sunteți ?

— Sunt Ridgeway Knight !

Ridgeway Knight era un viceconsul american, al...

— Iar eu, Julius Holmes. Unde e Bob Murphy ?

Murphy...

... bine

Holmes se întoarse către Livingston.

— Dați semnalul

Livingston își îndreptă lampa în direcția mării, pentru a

anunța ca totul e în ordine.

Cu când și celelalte cauze apărură din noaptea, iar cei șase

pasageri puseră piciorul pe... Semnalul lui a fi...

semnalul totul merge bine

remarind de frig, membri...

... Ap...

... aces...

... transmise s-au vădit a fi de o valoare i...

... între altele au afi...

... T...

... trupele de apărare...

... în p...

... ghinionul nu inter...

La fermă, discuțiile totmai se apropiau de sfârșit. Un

singur punct rămăsese neclarificat.

Unul dintre ofițerii francezi declară :

— Trebuie să avem aici un șef în jurul căruia să ne

adunăm. Eu îl propun pe generalul Giraud.

Giraud se ascundea în Franța ocupată. Se conveni ca a-

cesta să fie adus în mod discret în Africa de Nord

Deodată se auzi sunind telefonul din camera vecină. Toți

se ridicară ca arși și se priviră încrămpeți. Proprietarul fer-

mei...

ochii din cap de spaimă.

— Poliția ! Va fi aici în cinci minute !

Cea mai mare parte a francezilor...

special — se grăbiră să iasă. Sur...

... în asemenea situație,

... totul se

liniști.

... Clark...

... la...

... din Vichy și...

apropia duduind. Unde să se ascundă ?

— Există o...

în ea. Cât despre poliție, mă descurc eu !

REZULTATE

Rezultate după „Manual de Tricotat”
de FREDERIC SONDEREN

În anul 1944, într-o duminică de februarie, feribotul
„Havtor” a fost scutit de serviciu din cauza
Nivelului Densității de apă în mare.
Într-o expediție de cercetare a mării, în
anul 1942, s-a constatat că nivelul
de Havtor de la mare este de 1500 la
5000 de kilograme pe an.

În anul 1942, s-a constatat că nivelul
de Havtor de la mare este de 1500 la
5000 de kilograme pe an.

În anul 1942, s-a constatat că nivelul
de Havtor de la mare este de 1500 la
5000 de kilograme pe an.

cazului, în care Raportul britanic nu este decât o
repetiție a ceea ce a spus Kaiser Wilhelm în
calea sa bună.

vor de un fel de lovitură de comando

rețea clandestină extrem de activă.

[illegible]

un calm imperturbabil, iar cele mai mici

speciale. Einar făcu cunoştinţă
cu toţi cei care erau în
sală şi apoi, dintr-o dată, se
ridă şi se îndreptă spre

...the late of ...
...the late of ...
...the late of ...

1. *Hydro* (water) + *lysis* (to break down) = *hydrolysis* (the process of breaking down a substance by the addition of water).

...si centrala sa nu alege sa
...de o prapriezitate
...si dependenta

122

— Dar, odăugă inginerul, nu avem altceva ?

Enar a fost apoi trimis la un centru de antrenare a
 (text parțial vizibil) Cam...
 (text parțial vizibil) de serv...
 (text parțial vizibil) pe...
 (text parțial vizibil) fac...
 (text parțial vizibil) dipul de...
 (text parțial vizibil) să cultive...
 (text parțial vizibil) să le...
 (text parțial vizibil) grup de...
 (text parțial vizibil) de întărire.

1.	o noaptea furtivă	toată	1
2.	liniar în mână	1	1
3.	se de jos	1	1
4.	cu cîmă la spate	1	1
5.	înainte de apar	1	1
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			
21.			
22.			
23.			
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			
31.			
32.			
33.			
34.			
35.			
36.			
37.			
38.			
39.			
40.			
41.			
42.			
43.			
44.			
45.			
46.			
47.			
48.			
49.			
50.			
51.			
52.			
53.			
54.			
55.			
56.			
57.			
58.			
59.			
60.			
61.			
62.			
63.			
64.			
65.			
66.			
67.			
68.			
69.			
70.			
71.			
72.			
73.			
74.			
75.			
76.			
77.			
78.			
79.			
80.			
81.			
82.			
83.			
84.			
85.			
86.			
87.			
88.			
89.			
90.			
91.			
92.			
93.			
94.			
95.			
96.			
97.			
98.			
99.			
100.			

M-ann multumit a ...
 Schum ...
 le am fost ...
 trecea ...
 Galtewund.

Cu precăut infimite el
Cu precăut infimite el

după parerea lui E. I. Ionescu, de a se deosebi de
creșterea rapidă în firea...
Căminul Cabinei de...
bazele și începând...
supra uzinei de la Norsk Hydro.

Opreţunile combinate ale
greşurilor Monty pot fi
soluţii eficiente şi utile de
pentru combaterea poluării
Societatea poate să
construiască noi
facilităţi din interior

Apoi, totul merse foarte repede. Reuniți în ascunză-

te, cei doi oameni îl la mână pe cel care se afla în mijlocul grupului și îl împinse în direcția porții de pază. Toți cei trei erau în stare de nelădire. Totuși, după câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază. După câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază. După câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

În vîrf, după eforturi herculeene, se țirî, pe la 100 de metri, în direcția porții de pază. Se auziră, în acest moment, niște sunete. Într-un moment, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază. După câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

De Timpul acesta, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază. După câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Ronnie, nu le trebuia decît trei minute pentru a tre-

ce în camera din față. După ce Ron-

nie și cei doi al-

tri bărbați se aplecară vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

fugă. Nu erau nici la 20 de metri de ușa subterană cînd auziră, dintr-o dată, niște sunete.

Atunci cînd sirenele începură să urle și nemții, buimăciți de somn, se grăbeau să iasă afară înscingindu-și cartuşierele, Ronnie și cei doi al-

tri bărbați se aplecară vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază. După câțiva metri, cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

Baronul pregătise un plan de atac, în care cei doi oameni din față răsturnară dintr-o dată apocajul și începură să treacă peste el, în timp ce cei doi oameni din urmă se aplecau vertical, de la mijlocul grupului, în direcția porții de pază.

[illegible][illegible]

n ficare dimineată, generalul își părăsea vagonul și se îndrepta spre casă. Într-o zi, după ce se întorsese de la serviciu, a găsit în fața ușii sale un pachet. Când l-a deschis, a găsit în el o scrisoare de la soția sa, care îi spunea că se divorțase de el și că se căsătorise cu altcineva. Generalul a rămas șocat și a început să se gândesc la viața sa. Într-o zi, după ce se întorsese de la serviciu, a găsit în fața ușii sale un pachet. Când l-a deschis, a găsit în el o scrisoare de la soția sa, care îi spunea că se divorțase de el și că se căsătorise cu altcineva. Generalul a rămas șocat și a început să se gândesc la viața sa.

[illegible]

Cei doisprezece oameni se așezară la pîndă. Așteptară o
...
...
...
avea două fânioane metalice
În timp ce mașina își înnoținea viteza pentru a face virajul.

deschise portiera din dreapta și-l trase pe Kreipe afară din mașină, lăsat-l pe amândoi pe jos. Se rontololiră de mai multe ori unul peste altul. Kreipe înjură, dădea lovituri de pumn și de picioare. Trei oameni îi puseră cătușele la mâini și îl zvriliră

arista vru să-și ia revolverul, Moss îl lovi puternic și îl aruncă în șanțul de la marginea drumului.

Volau tocmă să o pornească la drum, cînd văzură cum se
 îndreptă spre ele, dintr-o parte, un bărbat înalt, cu păr
 negru, în fruntea pe care o străluciră două ochi mari, negri
 ca noaptea, însoțit de două femei, una înaltă, cu păr
 roșu, și una mai mică, cu păr negru, ambele cu fețe
 frumoase, dar cu o expresie de duritate în ochi. Ele se
 îndreptară spre ele, cu pași mari, și se opri în fața
 lor. Bărbatul se uită la ele, cu o privire de
 deosebită atenție, și apoi se întoarse spre cele două
 femei, care se uitau la ele cu o privire de
 deosebită atenție. El se întoarse apoi spre ele, și
 le zise: "Veniți cu mine."

masina o porti mai departe

imposibilă răspuns pe printr-un mic semn din cap

În sfârșit, au ajuns în afara orașului. „Eram nebuni de
furia, căci nu știam că în această noapte, în această
noapte, în această noapte, în această noapte, în această noapte,
sărbători succesul, o dată ajunși la Cairo”.

Chapman, Hunt, & Co.
The fact deems
VOIR dire
Chapman, Hunt, & Co.
Chapman, Hunt, & Co.

[illegible][illegible]

În acest capitol, la în Fetti, a lui. Măsurile necesare pentru
a fi capabile să se poartă de război capabil să se
întrunesc din nou în fața lui. Căci în legătură cu evanșes

lor de pe insula cu ajutorul unui vas. Si iata ca i-

nu dorcau să fie prinși.

1. Il primo metodo per la scoperta dei numeri primi è il colabro dei numeri da 2 a 1000 e si trovano gli indivisibili per 2 e per 3 e per 5 e per 7 e per 11 e per 13 e per 17 e per 19 e per 23 e per 29 e per 31 e per 37 e per 41 e per 43 e per 47 e per 53 e per 59 e per 67 e per 71 e per 73 e per 79 e per 83 e per 89 e per 97 e per 101 e per 103 e per 107 e per 109 e per 113 e per 127 e per 131 e per 137 e per 149 e per 151 e per 157 e per 163 e per 167 e per 173 e per 179 e per 181 e per 187 e per 191 e per 193 e per 197 e per 199 e per 211 e per 223 e per 227 e per 229 e per 233 e per 239 e per 241 e per 251 e per 257 e per 263 e per 269 e per 271 e per 277 e per 281 e per 283 e per 293 e per 307 e per 311 e per 313 e per 317 e per 331 e per 337 e per 347 e per 349 e per 353 e per 359 e per 367 e per 373 e per 379 e per 383 e per 389 e per 397 e per 401 e per 409 e per 419 e per 421 e per 431 e per 433 e per 439 e per 443 e per 449 e per 457 e per 461 e per 463 e per 467 e per 473 e per 479 e per 481 e per 487 e per 491 e per 493 e per 499 e per 503 e per 509 e per 511 e per 517 e per 521 e per 523 e per 529 e per 533 e per 539 e per 541 e per 547 e per 551 e per 557 e per 563 e per 569 e per 571 e per 577 e per 581 e per 583 e per 589 e per 593 e per 597 e per 601 e per 607 e per 611 e per 613 e per 617 e per 619 e per 623 e per 629 e per 631 e per 637 e per 641 e per 643 e per 647 e per 649 e per 653 e per 659 e per 661 e per 667 e per 671 e per 673 e per 677 e per 681 e per 683 e per 687 e per 691 e per 693 e per 697 e per 701 e per 703 e per 707 e per 709 e per 713 e per 719 e per 721 e per 727 e per 729 e per 733 e per 739 e per 741 e per 743 e per 747 e per 749 e per 753 e per 757 e per 759 e per 761 e per 763 e per 767 e per 769 e per 773 e per 779 e per 781 e per 783 e per 787 e per 791 e per 793 e per 797 e per 801 e per 803 e per 807 e per 8

[illegible]

The above information is being furnished to you for your information and use only. It is not to be distributed outside your agency.

radio o alté intilnure.

sa si petreaca noaptea i se parea dincolo ont aparala de a treia
ca fragila, el baricada usa cu mobila.

accident de avion sau de naufragierea navei care îl transporta.

col: apăru o fișe de teren descoperit, pe care avio

ne. Telford avec de

$\mathcal{A} = \{a_1, \dots, a_n\}$ and $\mathcal{B} = \{b_1, \dots, b_m\}$ are two multisets of elements of \mathcal{A} and \mathcal{B} respectively, we have $\mathcal{A} \leq \mathcal{B}$ if and only if $\sum_{i=1}^n a_i \leq \sum_{j=1}^m b_j$.

Министр дотримується вимог Конституції України, Закону України «Про звернення громадян», Закону України «Про доступ до публічної інформації» та інших актів законодавства, що регулюють діяльність державних органів, а також вимог Кодексу етики державних службовців.

de documentelor primare de cercetare, în special în domeniul științelor umaniste și al științelor sociale, care să poată fi accesate și utilizate în mod eficient de către cercetătorii din țările în curs de dezvoltare.

unei nave, apoi atîngînd coasta iugoslavă, a trecut în Croa-

A atins Quercy în momentul în care avioanele italiene bombardau calea ferată și a petrecut treizeci de minute de spaime, ghemuit într-un șanț plin cu apă de ploaie, stringând

fometat, s-a urcat într-un tren aglomerat și a ajuns în felu-
acasta la Atena. Mesajele pe care le transporta n-au avut numi-

de suferit de pe urma acestor aventuri. Spera să se bucure de un scurt răgaz binemeritat ; dar, de îndată ce a ajuns la ambasadă, a fost însărcinat să plece imediat la Istanbul.

O mașină a ambasadei l-a transportat: 600 de kilometri și l-a lăsat dincolo de frontiera turcă, într-o gară plină de noro

Am avut unele mici episoade de

În alte cărori reținute incredibile sînt amestecate și spioan

Let the R. Gloves care, keep 'nd dr
 out the product in ordona. Let

[illegible]

La Oak Ridge și în nenumărate alte centre, zeci de mii de oameni lucrează în secret la dezvoltarea armii nucleare, care cereau secretul cel mai absolut. Sub semnul devizei:

... ..

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) &= \frac{1}{4} \\ \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) &= \frac{1}{4} \\ \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) &= \frac{1}{4} \end{aligned}$$

L. Stimson, în persoană, și aduse imediat înapoi:

Mem: "de s-a adunat
y' In patru an

[illegible]

fizică nucleară, pentru a trage în mod automat concluzii. Să
vântii lucrau acum sub alte nume. dr Arthur H. Compton
devenise A. H. Comas, dr Enrico Fermi — Henry Farme

g. a. m. d. Fiecare era întovărășit în permanență de un „invizibil”. Cea mai mare parte a savanților au fost de o discreție perfectă; totuși, unul din ei a lăsat să-și scape în timpul unei conferințe de detaliu importante, un altul a militat într-un timp o vreme

Se pot decontaminare le acque sotterranee, si può anche
 e riformare i sistemi di distribuzione delle acque potabili
 case. Serviranno anni e anni di lavoro per farlo.

[illegible][illegible]

...the

prize. La un moment al M. ...

de către autoritatea competentă. Mu-

O altă amenințare plană asupra proiectului Man „

sub numele de Nicholas Baker, a colaborat

In luna februarie a anului 1944, colonelul Horace

... cauzele de la ...
...
...
...
...
...
...
...
...
un laborator.

În primăvara anului 1945, armatele aliate au pătruns în Germania.

— Înainte de toate mergeți în Hohenzollern, ordonați locotenentului meu Landa! —

numa: unul și unul, — grupul „Aïsoș” — au început vinde-
rea savanților, cu ajutorul lui Samuel A. Goudamit. Primul
Frederic Joliot-Curie, care urma să devină mai târziu cel mai
famos, a fost primul care a fost luat în considerare. El a
lăsat laboratorul lui F. Joliot-Curie, de aceea Goudamit ajun-

[illegible]

... care dintr-un avion demontat...
... a fost capturat...
... germani...
... au părăsit...
... neamul...
... dat...
... a purtat...
... Bismarck — H...
... timp după aceea...
... destinați...
... laborator...
... parte...
... Bismarck. O...
... ostil nazist...

duceri bombelor atomice, ci extragerii uleiului din
fumat înaintarea și l-au găsit în T. H. H. H.
său, într-un impresionant laborator, pe Otto H.

sfiruit, cleva savanti germani au fost convinsi de

...A in
... ..
... ..
... ..
... ..

ASHTON, A. FOS. C. H.

F. A. M. C. ANDERSON LIBRARY

Contrar unei opinii foarte răspândite, Rezistența nu a fost alcătuită din saboteuri, care ar fi avut ca scop distrugerea armamentului și a mijloacelor de transport, ci din oameni cu o vastă experiență în luptă, care au fost formați din cele mai bune unități ale armatei. În primul rând, erau cei mai competenți dintre foștii soldați și ofițeri lor, precum și din civili, regrupăți în unități de șoc sau de acțiune specială.

Rezistența a început să se organizeze atunci când mi de
... de militanți fugau ...
... d'armă se dă ...
... de anunțuri de ...
... rădăce dispărute

Charles Pettigny obs. 1800

5. "Întreaga familie, amare, a fost
 și lantului care va zdrobi toate celelalte lanturi".

Adoptarea ideii primare a fost realizată
 după contact cu profesorul de S. C. 1980
 din a dintre ei i se poate urmări

respectiv unul din principalele elemente
zicem de pildă răsăritul Camionului
montare și mergea o sută de kilometri
Apoi dintr-o dată era imobilizat de
cursul unei perioade de zece luni
nău montate au suferit tot felul de
rari, asemănătoare sau constat în post
șantierelor navale și de altfel la toate
industriile mecanice franceze aflate la
șantierelor navale n-a reușit să construiască
nava utilizabilă

Nemtu a combătut Rezistența în
jocuri, și torturi, și și îndreptat
prezenta favorită ale Găpășii
cu, care a dat din armă secretă
la sfârșit și apoi să-l abandoneze pur
nădejdea că alți membri ai Rezistenței
să o lua în considerare și să-l salveze
și să-l salveze și să-l salveze și să-l
alții, să se potă

[illegible]

Una din problemele cele mai importante ale României era aceea de a menține contactul dintre țară și celelalte țări, de a comunica, cu Anglia. Cel mai adesea, prin intermediul posturilor de radio clandestine.

Citadela nemii începeau urmărirea pe teritoriul, în care se afla postul enclavizat, cu aparate de detecție. Apoi un oraș cu un

ten... ipostat, întinzind curse mașinilor germane de detecție
duci pe ocupant.

1. el sujeto el que de
 2. se la omisión. Adent.
 3. po de restitución.
 4. de la omisión.
 5. Mensajes de la
 6. a posta la calidad de
 7. manucula.

1. Scopul prezentei expozitii este de a prezenta
 2. o imagine de ansamblu asupra activitatii
 3. culturale desfășurate în cadrul
 4. sistemului de învățământ superior
 5. în România, în perioada 1990-2000.
 6. Scopul prezentei expozitii este de a prezenta
 7. o imagine de ansamblu asupra activitatii
 8. culturale desfășurate în cadrul
 9. sistemului de învățământ superior
 10. în România, în perioada 1990-2000.

[illegible]

È un'ottima para di loro per
che la loro libertà è

Depăna-te mină, la Râșcov, unde
Aștepți, ssa renăscută, o că
Că mai puțin, se spănuiește
Că o fată draguță, fetea
Că, barbat, l'na, d'na, d'na
Că, o prin, Franța, o că
Că, o că, fetea, o că, p'ntre
Că, o plus, entuse, o că, fetea

deținut de drept comun nu-i acordau nici cea mai mică

...Franța și Germania, au
...loc se află o gară ver-
...deplină siguranță în-
...favorabili. Alături
...poate procura hrana
...URSS prin Ge-
...Prizonieri aliați ca
...Spania sau transp-
...
...membru al Rezistenței sau al
...pentru nașca în Ge-
...de construcție de sa-
...O lăta ajuns în Ge-
...pompă timp de
...a călărit ova-
...pe sub poartă. În fa-
...Furia la capitala pater-
...posate paralizară san-
...l per-

PLANȘE

cu ilustrații fotografice la povestirile din volumul
„Fapte care nu se uită”

...pentru depărea-
...interap-
...menea oia-
...de înt-
...femei au fost instruite
...bine p-
...dinamita-
...apăsarea p-
...în aer încălătura p-
...cerezomuri-
...modesti aște-
...infățișarea s-
...care avea
...germane p-
...sincronizare ca de
...ferată pe care urma
...credințate trupe
...zlo-
...la zdrobirea def-

Robert Oppenheimer și generalul Groves. În
Noul Mexic după succesul primei explozii

Vedere de ansamblu a centralei hidroelectrice de la Norsk Hydro
și a împrejurimilor

Actorul Clifton James (dreapta), gata pregătit pentru cel mai mare rol
din cariera sa: substituirea generalului Montgomery (stânga) într-un
turneu prin Spania și Africa

Stanley Moss și Patrick Leigh-Fermor, autori ai căror
Kreipe, în uniforme de jandarmi nazisti.

Michel Hollard, omul
care a salvat Londra

Una din zecile de rampe de lansare a rachetelor V1 distruse de Aliați
în urma informațiilor primite de la Michel Hollard

Eric Erickson și printul Carl Bernadotte conversează pe tema uzinelor
germane de carburanți

Pearl Harbor după atacul japonezilor

CUPRINS

	Pag.
1. Din partea redacției	3
2. Acest om a salvat Londra	5
3. Eram spioasă	11
4. Spionul preferat al englezilor	19
5. Noi vă așteptăm la Dakar	23
6. Am fost dublura lui Montgomery	31
7. Agentul dublu	43
8. Joc dublu pe sub nasul lui Himmler	49
9. Misiune de sabotaj în Statele Unite	55
10. Urmărirea unui om prin New York	63
11. Vinătorii de spioni	71
12. Spionajul și cenzura	77
13. Microspionajul	83
14. Adevărul despre tragedia de la Pearl Harbor	89
15. Cinci ocazii pierdute	95
16. Percheziții	99
17. Misiune ultrasecretă în Africa de Nord	111
18. Unsprezece oameni împotriva bombei naziste	121
19. Răpirea unui general	129
20. Curierul diplomatic	135
21. Conjurația tăcerii	139
22. Astfel a fost organizată Rezistența	145